

HRVATSKI SABOR

1328

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

Prolašavam Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 12. lipnja 2015. godine.

Klasa:

011-01/15-01/53

Urbroj:

71-05-03/1-15-2

Zagreb, 17. lipnja 2015.

Predsjednica
Republike
Hrvatske
**Kolinda
Grabar-
Kitarović**, v. r.

ZAKON

O MEĐUNARODNOJ I PRIVREMENOJ ZAŠTITI

Prvi dio
OPĆE ODREDBE

Glava I.
TEMELJNE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom propisuju načela, uvjeti i postupak odobrenja međunarodne zaštite i privremene zaštite, status, prava i obveze tražitelja međunarodne zaštite, azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom, stranaca pod privremenom zaštitom te uvjeti i postupak poništenja i prestanak azila, supsidijarne i privremene zaštite.

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

– Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba, (SL L 212, 7. 8. 2001.)

– Direktiva Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji, (SL L 251, 3. 10. 2003.)

– Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te za sadržaj odobrene zaštite (preinačena), (SL L 337, 20. 12. 2011.)

– Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena), (SL L 180, 29. 6. 2013.)

– Direktiva 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu (preinačena), (SL L 180/96, 29. 6. 2013.).

(2) Ovim se Zakonom uređuje primjena sljedećih uredbi Europske unije:

– Uredba Komisije (EZ) br. 1560/2003 od 2. rujna 2003. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za azil koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica, (SL L 222, 5. 9. 2003.)

– Uredba (EU) br. 603/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o uspostavi sustava »Eurodac« za usporedbu otisaka prstiju za učinkovitu primjenu Uredbe (EU) br. 604/2013 o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva i o zahtjevima za usporedbu s podacima iz Eurodaca od strane tijela kaznenog progona država članica i Europolu u svrhu kaznenog progona te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1077/2011 o osnivanju Europske agencije za operativno upravljanje opsežnim informacijskim sustavima u području slobode, sigurnosti i pravde (preinaka), (SL L 180, 29. 6. 2013.)

– Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (preinaka), (SL L 180, 29. 6. 2013.)

– Provedbena Uredba Komisije (EU) br. 118/2014 od 30. siječnja 2014. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1560/2003 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 343/2003 o uvođenju kriterija i mehanizama za utvrđivanje države članice odgovorne za razmatranje

zahtjeva za azil koji državljanin treće zemlje podnosi u jednoj od država članica, (SL L 39, 8. 2. 2014.).

Primjena drugih propisa

Članak 3.

(1) Odredbe Zakona o strancima na odgovarajući način primjenjuju se na tražitelje međunarodne zaštite, azilante, strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom.

(2) Tražitelj međunarodne zaštite nema pravo podnijeti zahtjev za odobrenje boravka sukladno odredbama Zakona o strancima. Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom nema pravo podnijeti zahtjev za odobrenje privremenog ili autonomnog boravka sukladno odredbama Zakona o strancima.

Značenje izraza

Članak 4.

Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. *Međunarodna zaštita* obuhvaća azil iz točke 2. ovoga stavka i supsidijarnu zaštitu iz točke 3. ovoga stavka.

2. *Azil* je status koji se priznaje na temelju odluke nadležnog tijela o ispunjenju uvjeta iz članka 20. ovoga Zakona.

3. *Supsidijarna zaštita* je status koji se priznaje na temelju odluke nadležnog tijela o ispunjenju uvjeta iz članka 21. ovoga Zakona.

4. *Privremena zaštita* je zaštita hitnog i privremenog karaktera koja se uvodi na temelju odluke Vijeća Europske unije o postojanju masovnog priljeva raseljenih osoba sukladno članku 78. ovoga Zakona.

5. *Tražitelj međunarodne zaštite* (u daljnjem tekstu: tražitelj) je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja izrazi namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu (u daljnjem tekstu: zahtjev) do izvršnosti odluke o zahtjevu. Iznimno, tražitelj može biti i državljanin države članice Europske unije kada je to propisano odredbama Protokola 24. Ugovora iz Lisabona.

6. *Azilant* je izbjeglica u smislu Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine (u daljnjem tekstu: Konvencija iz 1951.) kojoj je priznat azil iz točke 2. ovoga stavka.

7. *Stranac pod supsidijarnom zaštitom* je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva kojoj je priznata supsidijarna zaštita iz točke 3. ovoga stavka.

8. *Stranac pod privremenom zaštitom* je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva kojoj je odobrena zaštita iz točke 4. ovoga stavka.

9. *Stranac u transferu* je državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je u postupku primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora radi razmatranja njezinog zahtjeva.

10. *Zemlja podrijetla* je zemlja čije državljanstvo ima državljani treće zemlje ili zemlja u kojoj je osoba bez državljanstva imala prethodno uobičajeno boravište. Ako državljani treće zemlje ima više državljanstava, zemljom podrijetla smatrat će se svaka zemlja čiji je državljani.

11. *Uobičajeno boravište* ima državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva u onom mjestu u kojem se zadržava pod okolnostima na temelju kojih se može zaključiti da ona u tom mjestu ili na tom području ne boravi samo privremeno.

12. *Namjera za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu* (u daljnjem tekstu: namjera) je usmeno ili pismeno izražena volja državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva za podnošenje zahtjeva sukladno članku 33. ovoga Zakona.

13. *Naknadni zahtjev za međunarodnu zaštitu* (u daljnjem tekstu: naknadni zahtjev) je namjera izražena nakon izvršnosti odluke kojom se odlučilo o osnovanosti prethodnog zahtjeva sukladno članku 38. ovoga Zakona ili odluke kojom je postupak obustavljen sukladno članku 39. stavku 2. točki 4. ovoga Zakona.

14. *Ranjive skupine* su osobe lišene poslovne sposobnosti, djeca, djeca bez pratnje, starije i nemoćne osobe, teško bolesne osobe, osobe s invaliditetom, trudnice, samohrani roditelji s maloljetnom djecom, osobe s duševnim smetnjama te žrtve trgovanja ljudima, žrtve mučenja, silovanja ili drugog psihičkog, fizičkog i spolnog nasilja, kao što su žrtve sakaćenja ženskih spolnih organa.

15. *Tražitelj kojem su potrebna posebna postupovna i/ili prihvatna jamstva* je tražitelj koji s obzirom na svoje osobne okolnosti nije u potpunosti sposoban ostvarivati prava te izvršavati obveze iz ovoga Zakona bez odgovarajuće potpore.

16. *Dijete* je tražitelj, azilant, stranac pod supsidijarnom zaštitom i stranac pod privremenom zaštitom mlađi od 18 godina.

17. *Dijete bez pratnje* je državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od osamnaest godina, koja je ušla u Republiku Hrvatsku bez pratnje odrasle osobe odgovorne za njega u smislu roditeljske skrbi sukladno zakonodavstvu Republike Hrvatske, sve dok se ne stavi pod skrb takve osobe, a uključuje i djecu koja su ostala bez pratnje nakon što su ušla u Republiku Hrvatsku.

18. *Članom obitelji* tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom smatra se:

- bračni ili izvanbračni drug prema propisima Republike Hrvatske, kao i osobe koje su u zajednici, koja se prema propisima Republike Hrvatske može smatrati životnim partnerstvom ili neformalnim životnim partnerstvom

- maloljetno zajedničko dijete bračnih i izvanbračnih drugova; njihovo zajedničko maloljetno posvojeno dijete; maloljetno dijete i maloljetno posvojeno dijete bračnog, izvanbračnog druga ili životnog partnera koji ostvaruje roditeljsku skrb o djetetu

– punoljetna nevjenčana djeca tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom koja zbog svog zdravstvenog stanja nisu u mogućnosti brinuti se za svoje potrebe

– roditelj ili drugi zakonski zastupnik djeteta

– srodnik prvog stupnja u ravnoj uzlaznoj lozi s kojim je živio u zajedničkom kućanstvu, ako se utvrdi da je ovisan o skrbi tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom ili stranca pod privremenom zaštitom.

19. *Prebivalište* je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih za životne interese, kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi.

20. *Boravište* je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje osoba privremeno boravi, ali se na toj adresi nije trajno nastanila.

21. *Izvršnost odluke* o zahtjevu nastupa dostavom odluke tražitelju, ako tužba nije podnesena ili podnesena tužba nema odgodni učinak. Ako podnesena tužba ima odgodni učinak, odluka o zahtjevu postaje izvršna dostavom prvostupanjske presude upravnog suda.

Rodna jednakost

Članak 5.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, koriste se neutralno i odnose se jednako na muški i ženski rod.

Načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja («non refoulement»)

Članak 6.

(1) Zabranjeno je prisilno udaljiti ili na bilo koji način vratiti državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva u zemlju:

– u kojoj bi njezin život ili sloboda bili ugroženi zbog rasne, vjerske ili nacionalne pripadnosti, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili zbog političkog mišljenja ili

– u kojoj bi mogla biti podvrgnuta mučenju, nečovječnom ili ponižavajućem postupanju ili

– koja bi ju mogla izručiti drugoj zemlji, čime bi se narušilo načelo iz podstavka 1. i 2. ovoga stavka.

(2) Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, koja ispunjava uvjete za odobrenje međunarodne zaštite ili joj je međunarodna zaštita odobrena, može se prisilno udaljiti ili vratiti u zemlju u kojoj ne bi bilo narušeno načelo iz stavka 1. ovoga članka, ako predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili je pravomoćno osuđena za teško kazneno djelo radi kojeg predstavlja opasnost za javni poredak.

Predaja i izručenje tražitelja

Članak 7.

- (1) Postupak odobrenja međunarodne zaštite ne sprječava predaju tražitelja za kojeg je izdan Europski uhiđbeni nalog.
- (2) Postupak odobrenja međunarodne zaštite ne sprječava izvršenje izručenja tražitelja trećoj zemlji za kojim je raspisana međunarodna potraga, osim ako se izvršnom odlukom o izručenju narušava načelo iz članka 6. ovoga Zakona.
- (3) Postupak primopredaje stranca u transferu odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora ima prednost pred izvršenjem izručenja državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva trećoj zemlji koja je raspisala međunarodnu potragu.
- (4) Postupak odobrenja međunarodne zaštite sprječava izvršenje izručenja tražitelja za kojim je raspisana međunarodna potraga i za kojeg je donesena izvršna odluka o izručenju zemlji podrijetla do izvršnosti odluke o zahtjevu.
- (5) O činjenici da je namjera izražena, kao i svim drugim okolnostima koje mogu utjecati na ishod izvršenja izručenja u smislu stavaka 2., 3. i 4. ovoga članka, Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) je dužno bez odgode obavijestiti ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

Nezakoniti ulazak ili boravak u Republici Hrvatskoj

Članak 8.

Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je nezakonito ušla u Republiku Hrvatsku, a došla je izravno s područja na kojem je proganjana u smislu članka 20. ovoga Zakona ili je izložena ozbiljnoj nepravdi u smislu članka 21. ovoga Zakona, neće se kazniti zbog nezakonitog ulaska ili boravka ako bez odgode izrazi namjeru te opravda razloge nezakonitog ulaska ili boravka.

Načelo cjelovitosti obitelji

Članak 9.

Prilikom provedbe odredbi ovoga Zakona osigurat će se primjena načela cjelovitosti obitelji sukladno Povelji Europske unije o temeljnim pravima, Konvenciji Ujedinjenih naroda o pravima djeteta, odnosno Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Načelo najboljeg interesa djeteta

Članak 10.

- (1) Prilikom provedbe odredbi ovoga Zakona postupat će se u skladu s načelom najboljeg interesa djeteta.
- (2) Najbolji interes djeteta procjenjuje se uzimajući u obzir:

- dobrobit i društveni razvoj djeteta te njegovo podrijetlo
- zaštitu i sigurnost djeteta, osobito ako postoji mogućnost da je žrtva trgovanja ljudima
- mišljenje djeteta ovisno o njegovoj dobi i zrelosti
- mogućnost spajanja s obitelji i slično.

(3) Poseban skrbnik djeteta bez pratnje poduzet će sve potrebne radnje, uključujući kontaktiranje i suradnju s mjerodavnim ministarstvima, drugim državnim i inozemnim tijelima te nevladinim organizacijama radi spajanja djeteta s obitelji, ako je to u najboljem interesu djeteta.

Suradnja s Uredom Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice

Članak 11.

(1) Ministarstvo i upravni sud surađuju s Uredom Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (u daljnjem tekstu: UNHCR) o pitanjima koja se odnose na tražitelje, azilante, strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom.

(2) Ministarstvo će na zahtjev Ureda UNHCR-a dostaviti podatke o:

1. tražiteljima, azilantima, strancima pod supsidijarnom zaštitom i strancima pod privremenom zaštitom u Republici Hrvatskoj
2. primjeni Konvencije iz 1951. i ostalih međunarodnih dokumenata koji se odnose na izbjeglice i
3. zakonima te ostalim propisima iz područja međunarodne zaštite koji se primjenjuju ili su u izradi.

(3) Ministarstvo će, na temelju suglasnosti tražitelja, omogućiti UNHCR-u pristup podacima o konkretnom zahtjevu, tijeku postupka i donesenoj odluci.

Isključenje javnosti

Članak 12.

(1) U postupku odobrenja međunarodne zaštite javnost je isključena.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, na saslušanju može sudjelovati predstavnik UNHCR-a ili druge organizacije koja se bavi zaštitom ljudskih prava, odnosno prava izbjeglica, ako se tome ne protivi tražitelj.

Prevoditelji

Članak 13.

(1) Ministarstvo će sklopiti ugovor s prevoditeljem ako je:

1. ocjenjeno da dobro poznaje hrvatski jezik u pismu i govoru
 2. ocjenjeno da dobro poznaje jezik za koji se angažira
 3. utvrđeno da ne postoji okolnost koja predstavlja zapreku za prijem u državnu službu sukladno propisima koji reguliraju prijem u državnu službu
 4. utvrđeno da ne postoji sigurnosna zapreka nakon provedene temeljne sigurnosne provjere sukladno propisima koji reguliraju sigurnosne provjere.
- (2) Prevoditelj iz stavka 1. ovoga članka tijekom postupka mora biti pouzdan, nepristran te prevoditi istinito i točno.
- (3) Prevoditelj iz stavka 1. ovoga članka dužan je postupati sukladno propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka, osobito ne smije otkrivati podatke iz članka 19. stavka 5. ovoga Zakona.
- (4) Lista prevoditelja objavljuje se na službenim mrežnim stranicama Ministarstva.
- (5) Ako iz objektivnih razloga nije moguće osigurati prevoditelja za određeni jezik, Ministarstvo će zatražiti pomoć druge države članice Europskoga gospodarskog prostora.
- (6) Visina plaćanja usluge prevođenja iz stavka 5. ovoga članka odredit će se izravnom pogodbom sukladno propisu kojim se uređuje javna nabava.
- (7) Usluge prevođenja moguće je pružati putem telekomunikacijskih ili audiovizualnih elektroničkih uređaja.

Jezik i pismo u postupku

Članak 14.

- (1) Postupak odobrenja međunarodne zaštite vodi se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.
- (2) Ako tražitelj ne razumije hrvatski jezik, osigurat će mu se prevoditelj za jezik za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.
- (3) Ako je moguće, tražitelju će se po službenoj dužnosti osigurati prevoditelj istog spola radi osiguranja cjelovitog obrazlaganja zahtjeva ili drugih opravdanih razloga.
- (4) Tražitelj je dužan surađivati s prevoditeljem, osim ako se ocjeni da bi ta suradnja mogla negativno utjecati na cjelovito obrazlaganje njegovog zahtjeva.
- (5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka ako tražitelj ocjeni da bi suradnja s prevoditeljem mogla negativno utjecati na cjelovito obrazlaganje njegova zahtjeva te odbije surađivati s prevoditeljem, obavijestit će o tome Ministarstvo navodeći pri tome obrazložene razloge zbog kojih odbija surađivati s prevoditeljem.
- (6) Ministarstvo će obrazložene razloge odbijanja suradnje s prevoditeljem razmotriti te će o svojoj odluci obavijestiti tražitelja usmeno na zapisnik. Ako Ministarstvo ocjeni da tražitelj

neopravdano odbija surađivati s osiguranim prevoditeljem, smatrat će se da ne želi iznijeti informacije kojima se utvrđuje ispunjava li uvjete iz članaka 20. i 21. ovoga Zakona.

(7) Tražitelj je dužan dostaviti prijevod strane isprave na koju se poziva za dokaz svojih navoda, a koju je preveo prevoditelj iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona. Ako tražitelj ne želi koristiti usluge prevoditelja iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona, dužan je dostaviti ovjereni prijevod.

(8) Ako tražitelj ne raspolaže dovoljnim novčanim sredstvima, prijevod strane isprave za koju se slobodnom ocjenom dostupnih informacija utvrdi da je isprava od utjecaja na odluku o zahtjevu osigurat će Ministarstvo.

Posebna postupovna i prihvatna jamstva

Članak 15.

(1) Posebnim postupovnim i prihvatnim jamstvima pruža se odgovarajuća potpora tražiteljima s obzirom na njihove osobne okolnosti, među ostalim, dob, spol, spolno opredjeljenje, rodni identitet, invalidnost, teške bolesti, mentalno zdravlje ili posljedice mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, radi ostvarivanja prava i obveza iz ovoga Zakona.

(2) Postupak prepoznavanja osobnih okolnosti tražitelja iz stavka 1. ovoga članka kontinuirano provode za to osposobljeni policijski službenici, djelatnici Ministarstva i drugih nadležnih tijela od izražene namjere do uručjenja odluke o zahtjevu.

(3) Odredbe članaka 41. i 42. ovoga Zakona neće se primjenjivati na zahtjeve tražitelja kojima su potrebna posebna postupovna jamstva, osobito na žrtve mučenja, silovanja ili drugog teškog oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, ako se ne može pružiti odgovarajuća potpora.

Djeca

Članak 16.

(1) Namjeru za dijete izražava zakonski zastupnik.

(2) Zahtjev djeteta obuhvaćen je zahtjevom njegovog zakonskog zastupnika.

(3) Dijete starije od 16 godina koje je u braku može samostalno sudjelovati u postupku odobrenja međunarodne zaštite.

Djeca bez pratnje

Članak 17.

(1) Djetetu bez pratnje, koji izrazi namjeru sukladno članku 33. ovoga Zakona, tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi imenuje posebnog skrbnika obučenog za rad s djecom koji nije u sukobu interesa s djetetom.

(2) Dijete bez pratnje mora biti odmah obaviješteno o imenovanju posebnog skrbnika.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, djetetu bez pratnje starijem od 16 godina koji je u braku neće se imenovati posebni skrbnik.

(4) Dijete bez pratnje podnosi zahtjev osobno u nazočnosti posebnog skrbnika.

(5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, zahtjev u ime djeteta bez pratnje može podnijeti njegov posebni skrbnik ako u postupku povratka ocjeni da mu je potrebna međunarodna zaštita s obzirom na njegove osobne okolnosti.

(6) Postupak povodom zahtjeva djeteta bez pratnje vodi službena osoba Ministarstva obučena za rad s djecom.

(7) Posebni skrbnik dužan je pravodobno pripremiti dijete bez pratnje za saslušanje te mu pružiti informacije o značenju i posljedicama saslušanja na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati. Troškove prevođenja snosi ministarstvo nadležno za unutarnje poslove.

(8) Dijete bez pratnje dužno je osobno sudjelovati na saslušanju u nazočnosti posebnog skrbnika.

(9) Zahtjev djeteta bez pratnje ima prednost u rješavanju.

(10) Odredbe članka 41. ovoga Zakona neće se primjenjivati na zahtjeve djeteta bez pratnje, osim u slučajevima propisanim člankom 41. stavkom 1. točkama 5., 8. i 9. ovoga Zakona.

(11) Odredbe članka 42. ovoga Zakona neće se primjenjivati na zahtjeve djece bez pratnje.

Procjena starosne dobi djeteta bez pratnje

Članak 18.

(1) Ako se u postupku odobrenja međunarodne zaštite sumnja u starosnu dob djeteta bez pratnje, pristupit će se postupku procjene starosne dobi.

(2) Procjena starosne dobi provodi se na temelju dostupnih podataka o djetetu, uključujući stručna mišljenja osoba uključenih u rad s djecom. Ako su dostupni podaci nedovoljni, provest će se medicinsko ispitivanje uz prethodnu pisanu suglasnost djeteta i posebnog skrbnika.

(3) Medicinsko ispitivanje provodi se liječničkim pregledom, rendgenom zuba, i/ili šake, uz puno poštivanje dostojanstva djeteta bez pratnje.

(4) Dijete bez pratnje pismeno će se obavijestiti na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati, o načinu pregleda i njegovim mogućim posljedicama na zdravlje, posljedicama rezultata medicinskog ispitivanja na zahtjev, kao i posljedicama neopravdanog uskraćivanja suglasnosti iz stavka 5. ovoga članka.

(5) U slučaju neopravdanog uskraćivanja suglasnosti iz stavka 2. ovoga članka dijete bez pratnje smatrat će se punoljetnim tražiteljem. Zahtjev ne može biti odbijen isključivo na temelju činjenice da nije dana suglasnost za provedbu medicinskog ispitivanja sukladno stavku 2. ovoga članka.

(6) Tijekom medicinskog ispitivanja djetetu bez pratnje, koje ne razumije hrvatski jezik, osigurat će se prevoditelj za jezik za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(7) Troškove medicinskog ispitivanja snosi Ministarstvo.

(8) Ako se nakon nalaza i mišljenja o provedenom medicinskom ispitivanju i dalje sumnja u starosnu dob djeteta, primijenit će se institut blagodati sumnje sukladno članku 29. ovoga Zakona.

Prikupljanje i razmjena podataka

Članak 19.

(1) Ministarstvo i upravni sud mogu, radi provođenja odredaba ovoga Zakona, zatražiti osobne i druge podatke od tražitelja.

(2) Ministarstvo i upravni sud mogu i bez suglasnosti tražitelja prikupljati podatke iz stavka 1. ovoga članka od tijela javne vlasti te pravnih i fizičkih osoba u Republici Hrvatskoj ako je to:

1. u interesu tražitelja

2. zakonom ili drugim propisom dopušteno ili

3. potrebno radi provjere podataka o tražitelju.

(3) Tijela i osobe iz stavka 2. ovoga članka, koje raspolazu podacima o tražitelju, dužni su ih dati na zahtjev nadležnih tijela.

(4) Ministarstvo i upravni sud neće prikupljati podatke o tražitelju od zemlje njegovog podrijetla ako bi prikupljanje takvih podataka moglo ugroziti fizički integritet tražitelja i članova njegove obitelji koji su zajedno s njim podnijeli zahtjev, odnosno slobodu i sigurnost članova obitelji koji žive u zemlji podrijetla.

(5) Osobni i drugi podaci prikupljeni tijekom postupka odobrenja međunarodne zaštite, osobito činjenica da je zahtjev podnesen, predstavljaju službeno neobjavljive podatke te se ne smiju dostaviti zemlji podrijetla tražitelja, azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom ili drugim tijelima koja ne sudjeluju u postupku.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, podaci o imenu i prezimenu, datumu rođenja, spolu, državljanstvu, članovima obitelji, ispravama koje je izdala zemlja podrijetla, zadnjoj adresi u zemlji podrijetla te otisci prstiju i fotografije mogu se dostaviti:

1. zemlji podrijetla ili trećoj zemlji za državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva čiji je zahtjev odbijen izvršnom odlukom pod uvjetom da ga ta zemlja pristane prihvatiti ili

2. tijelima treće zemlje radi provedbe Konvencije iz 1951.

(7) Prikupljanje, obrada i čuvanje podataka iz ovoga članka provodi se sukladno propisima kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

(8) Podaci o tražitelju mogu se razmjenjivati s državama članicama Europskoga gospodarskog prostora.

Glava II. UVJETI ZA ODOBRENJE MEĐUNARODNE ZAŠTITE

Azil

Članak 20.

Azil će se priznati tražitelju koji se nalazi izvan zemlje svog državljanstva ili uobičajenog boravišta, a osnovano strahuje od proganjanja zbog svoje rase, vjere, nacionalnosti, pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili političkog mišljenja zbog čega ne može ili ne želi prihvatiti zaštitu te zemlje.

Supsidijarna zaštita

Članak 21.

(1) Supsidijarna zaštita priznat će se tražitelju koji ne ispunjava uvjete za priznavanje azila iz članka 20. ovoga Zakona ako postoje opravdani razlozi koji ukazuju da će se povratkom u zemlju podrijetla suočiti sa stvarnim rizikom trpljenja ozbiljne nepravde i koji nije u mogućnosti ili zbog takvog rizika ne želi prihvatiti zaštitu te zemlje.

(2) Ozbiljna nepravda podrazumijeva prijetnju smrtnom kaznom ili smaknućem, mučenje, nečovječno ili ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje te ozbiljnu i individualnu prijetnju životu civilnog stanovništva zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba.

Razlozi proganjanja

Članak 22.

Razlozi proganjanja iz članka 20. ovoga Zakona procjenjuju se s obzirom na sadržaj sljedećih pojmova:

1. Rasa posebno uključuje boju kože, podrijetlo te pripadnost određenoj etničkoj skupini.
2. Vjera posebno uključuje teistička, neteistička i ateistička uvjerenja, sudjelovanje ili nesudjelovanje u privatnim ili javnim formalnim vjerskim obredima, samostalno ili u zajednici s drugima, druge vjerske obrede ili izražavanje vjere, ili oblike osobnog ili zajedničkog ponašanja koji se temelje na vjerskom uvjerenju ili iz njega proizlaze.
3. Nacionalnost posebno uključuje pripadnost skupini koja je određena po svom kulturnom, etničkom ili jezičnom identitetu, zajedničkom zemljopisnom ili političkom podrijetlu ili odnosom sa stanovništvom neke druge zemlje, a može obuhvatiti i državljanstvo.

4. Političko mišljenje posebno uključuje mišljenje, stajalište ili uvjerenje o stvarima povezanim s mogućim progoniteljima iz članka 25. ovoga Zakona te njihove politike ili metode, bez obzira je li tražitelj postupao po tom mišljenju, stajalištu ili uvjerenju.

5. Određena društvena skupina posebno uključuje članove koji imaju zajedničke urođene osobine ili zajedničko podrijetlo koje se ne može izmijeniti, odnosno karakteristike ili uvjerenja, u toj mjeri značajna za njihov identitet ili svijest da se te osobe ne smije prisiliti da ih se odreknu, a ta skupina ima poseban identitet u zemlji podrijetla jer ju društvo koje ju okružuje smatra različitom. Ovisno o okolnostima u zemlji podrijetla, određena društvena skupina može označavati i skupinu koja se temelji na zajedničkim karakteristikama spolnog opredjeljenja. Spolnim opredjeljenjem ne mogu se smatrati djela koja se smatraju kaznenim djelima sukladno zakonodavstvu Republike Hrvatske. Značajke vezane za spol, uključujući rodni identitet, moraju se uzeti u obzir za potrebe određivanja pripadnosti određenoj društvenoj skupini ili utvrđivanja osobina takve skupine.

Djela proganjanja

Članak 23.

(1) Djela koja se smatraju proganjanjem sukladno članku 20. ovoga Zakona moraju biti:

1. dovoljno ozbiljna po svojoj prirodi ili ponavljanju da predstavljaju ozbiljno kršenje temeljnih ljudskih prava, osobito prava koja ne mogu biti ograničena prema članku 15. stavku 2. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ili

2. skup različitih mjera, uključujući i kršenje ljudskih prava, koje su dovoljno ozbiljne da u cjelini mogu utjecati na pojedinca na način iz točke 1. ovoga stavka.

(2) Djela proganjanja iz stavka 1. ovoga članka, među ostalim, mogu biti:

1. fizičko ili psihičko nasilje, uključujući i spolno nasilje

2. zakonske, administrativne, policijske i/ili sudske mjere koje su diskriminirajuće ili se provode na diskriminirajući način

3. sudski progon ili kažnjavanje koje je nerazmjerno ili diskriminirajuće

4. uskraćivanje sudske pomoći što dovodi do nerazmjernih ili diskriminirajućih kazni

5. sudski progon ili kažnjavanje radi odbijanja obavljanja vojne službe prilikom sukoba, kada bi obavljanje vojne službe uključivalo kaznena djela ili radnje koje potpadaju pod razloge isključenja navedene u člancima 30. i 31. ovoga Zakona

6. djela koja su po svojoj prirodi specifično vezana uz spol ili djecu.

(3) Između razloga i djela proganjanja i/ili nepostojanja zaštite protiv tih djela mora postojati povezanost.

(4) Prilikom procjene strahuje li tražitelj osnovano od proganjanja, nije važno posjeduje li tražitelj stvarno rasne, vjerske, nacionalne, društvene ili političke karakteristike koje izazivaju proganjanje ako mu počinitelj proganjanja pripisuje takve karakteristike.

Načelo »sur place«

Članak 24.

(1) Osnovani strah od proganjanja ili stvarni rizik od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na:

1. događajima koji su se dogodili nakon što je tražitelj napustio zemlju podrijetla
2. aktivnostima tražitelja nakon što je napustio zemlju podrijetla, osobito kada se utvrdi da predstavljaju izražavanje i nastavak uvjerenja i/ili orijentacije koje je imao u zemlji podrijetla.

(2) Ako tražitelj podnese naknadni zahtjev, osnovani strah od proganjanja ili stvarni rizik od trpljenja ozbiljne nepravde ne može se temeljiti isključivo na okolnostima koje je tražitelj uzrokovao kako bi ispunio uvjete za odobrenje međunarodne zaštite.

Počinitelji proganjanja ili ozbiljne nepravde

Članak 25.

Proganjanje iz članka 20. i ozbiljnu nepravdu iz članka 21. ovoga Zakona mogu provoditi:

1. državna tijela
2. stranke ili organizacije koje kontroliraju državu ili značajan dio državnog područja
3. nedržavni subjekti, ako se dokaže da državna tijela ili stranke, odnosno organizacije koje kontroliraju značajan dio državnog područja, uključujući i međunarodne organizacije, nisu u mogućnosti ili ne žele pružiti zaštitu od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde.

Pružatelji zaštite u zemlji podrijetla

Članak 26.

(1) Zaštitu od proganjanja i trpljenja ozbiljne nepravde u zemlji podrijetla u smislu članka 20. i članka 21. ovoga Zakona, pod uvjetom da su u mogućnosti i žele, pružaju:

1. državna tijela ili
2. stranke te nacionalne ili međunarodne organizacije koje kontroliraju državu ili značajan dio državnog područja.

(2) Prilikom procjene kontroliraju li stranke, nacionalne ili međunarodne organizacije značajan dio državnog područja osobito će se uzeti u obzir podaci službenih smjernica Europske unije.

(3) Zaštita iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva postojanje učinkovitog pravnog sustava za otkrivanje, progon i kažnjavanje djela koja predstavljaju proganjanje ili ozbiljnu nepravdu, kao i mogućnost ostvarivanja takve zaštite radi potpunog otklanjanja razloga na kojima tražitelj temelji svoj strah od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde.

Unutarnje preseljenje

Članak 27.

(1) Procjenjujući osnovanost zahtjeva utvrđuje se i mogućnost unutarnjeg preseljenja tražitelja u određeni dio zemlje podrijetla gdje on:

1. nema osnovani strah od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde ili
2. može dobiti učinkovitu zaštitu od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde.

(2) Unutarnje preseljenje tražitelja iz stavka 1. ovoga članka moguće je ako:

1. do tog dijela zemlje može putovati na siguran i zakonit način
2. će mu tamo biti dozvoljen ulazak i
3. se može razumno očekivati da se u tom dijelu zemlje nastani.

Procjena činjenica i okolnosti

Članak 28.

(1) Tražitelj je dužan surađivati s Ministarstvom te priložiti svu raspoloživu dokumentaciju i iznijeti točne i istinite podatke koji se odnose na identitet, dob, državljanstvo, obitelj, zemlju i adresu prethodnog boravišta, prijašnje zahtjeve, pravce putovanja, identifikacijske i putne isprave i razloge traženja zaštite.

(2) Prilikom odlučivanja o osnovanosti zahtjeva Ministarstvo je dužno prikupiti i razmotriti sve relevantne činjenice i okolnosti posebno uzimajući u obzir:

1. relevantne izjave i dokaze koje je iznio tražitelj, sukladno stavku 1. ovoga članka, uključujući i informaciju je li bio ili može biti izložen proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde
2. aktualne činjenice o zemlji podrijetla i prema potrebi o zemlji kroz koju je putovao, uključujući zakone i propise te zemlje, kao i način na koji se oni primjenjuju, sadržane u različitim izvorima, osobito kao što su UNHCR i Europski potporni ured za azil (u daljnjem tekstu: EASO) te drugih organizacija koje se bave zaštitom ljudskih prava
3. položaj i osobne okolnosti tražitelja, uključujući spol i dob, kako bi se na osnovi toga procijenilo predstavljaju li postupci i djela kojima je bio ili bi mogao biti izložen proganjanje ili ozbiljnu nepravdu
4. jesu li aktivnosti tražitelja, otkako je napustio zemlju podrijetla, bile usmjerene stvaranju prijeko potrebnih uvjeta za odobrenje međunarodne zaštite, kako bi se procijenilo mogu li te

aktivnosti izložiti tražitelja proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde ako se vrati u tu zemlju

5. može li tražitelj dobiti zaštitu zemlje čije bi državljanstvo mogao dokazati.

(3) Činjenica da je tražitelj već bio izložen proganjanju ili riziku trpljenja ozbiljne nepravde, odnosno prijetnjama takvim proganjanjem ili nepravdom je ozbiljan pokazatelj postojanja osnovanog straha od proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde, osim ako postoje opravdani razlozi za vjerovanje da se takvo proganjanje ili ozbiljna nepravda neće ponoviti.

Blagodat sumnje

Članak 29.

Iskaz tražitelja smatrat će se vjerodostojnim u dijelu u kojem određena činjenica ili okolnost nije potkrijepljena dokazima ako:

1. je utvrđena opća vjerodostojnost iskaza tražitelja
2. je tražitelj uložio istinski napor da potkrijepi dokazima svoj zahtjev
3. su svi relevantni elementi koji su mu na raspolaganju podneseni uz zadovoljavajuće objašnjenje glede nedostataka ostalih relevantnih elemenata
4. je utvrđeno da su izjave tražitelja dosljedne i uvjerljive te da nisu u suprotnosti s dostupnim specifičnim i općim informacijama koje su relevantne za odlučivanje o zahtjevu i
5. je tražitelj zatražio međunarodnu zaštitu što je moguće prije ili je opravdao razlog zašto nije tako postupio.

Isključenje azila

Članak 30.

(1) Azil se neće priznati tražitelju koji ispunjava uvjete iz članka 20. ovoga Zakona ako:

1. uživa zaštitu ili prima pomoć tijela ili agencija Ujedinjenih naroda, osim UNHCR-a
2. već ima odobren boravak u zemlji koja mu na temelju tog boravka priznaje ista prava i obveze kao državljanima te zemlje
3. postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da je počinio, poticao ili na drugi način sudjelovao u izvršenju:
 - zločina protiv mira, ratnog zločina ili zločina protiv čovječnosti utvrđenog odredbama međunarodnih akata
 - teškog nepolitičkog kaznenog djela izvan Republike Hrvatske, a prije njegovog dolaska u Republiku Hrvatsku, uključujući i osobito okrutna postupanja, čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem

– djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda.

(2) Ako zaštita ili pomoć iz stavka 1. točke 1. ovoga članka prestane iz bilo kojeg razloga na koji tražitelj nije imao utjecaja, a njegov položaj nije konačno riješen u skladu s odgovarajućim rezolucijama koje je usvojila Opća skupština Ujedinjenih naroda, priznat će mu se azil.

Isključenje supsidijarne zaštite

Članak 31.

(1) Supsidijarna zaštita neće se priznati tražitelju koji ispunjava uvjete iz članka 21. ovoga Zakona ako:

1. postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da je počinio, poticao ili na drugi način sudjelovao u izvršenju:

– zločina protiv mira, ratnog zločina ili zločina protiv čovječnosti utvrđenog odredbama međunarodnih akata

– teškog kaznenog djela

– djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i članku 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda

2. predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske.

(2) Teškim kaznenim djelom, u smislu stavka 1. točke 1. podstavka 2. ovoga članka, smatra se kazneno djelo za koje se prema zakonodavstvu Republike Hrvatske može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina ili teža kazna.

Glava III. POSTUPOVNE ODREDBE

I. Odjeljak

RADNJE U POSTUPKU

Nadležna tijela

Članak 32.

(1) Ministarstvo odlučuje o zahtjevu.

(2) Protiv odluke Ministarstva može se pokrenuti upravni spor pred upravnim sudom.

Izražavanje namjere

Članak 33.

(1) Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva može izraziti namjeru prilikom obavljanja granične kontrole na graničnom prijelazu.

(2) Ako se državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva već nalazi na području Republike Hrvatske, namjeru izražava u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji i prihvatnom centru za strance.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka namjera se može izraziti u Prihvatilištu za tražitelje međunarodne zaštite (u daljnjem tekstu: Prihvatilište) u izvanrednim okolnostima radi omogućavanja pristupa postupku odobrenja međunarodne zaštite.

(4) Ako državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva ne može iz opravdanih razloga izraziti namjeru sukladno stavcima 2. i 3. ovoga članka, tijelo pred kojim je namjera izražena dužna je o tome obavijestiti Ministarstvo u roku od tri dana od izražene namjere.

(5) U svrhu utvrđivanja identiteta tražitelj stariji od 14 godina dužan je podvrgnuti se uzimanju otisaka prstiju i fotografiranju.

(6) U slučaju privremene nemogućnosti uzimanja otisaka prstiju zbog medicinskih ili drugih razloga koji nisu namjerno prouzročeni djelovanjem tražitelja, tražitelj je dužan dati otiske prstiju u što kraćem roku po prestanku razloga zbog kojih ranije nije bilo moguće uzeti otiske prstiju.

(7) Tražitelju koji bez opravdanog razloga ne postupa sukladno stavcima 5. i 6. ovoga članka, policijski službenici uzet će otiske prstiju bez privole.

(8) Policijski službenici ili službenici Prihvatilišta dužni su neposredno nakon izražene namjere uzeti otiske prstiju tražitelju i fotografirati ga, utvrditi identitet, način dolaska u Republiku Hrvatsku, pravac putovanja od zemlje podrijetla do Republike Hrvatske te osobne okolnosti bitne za procjenu prihvatnih i postupovnih jamstava iz članka 15. ovoga Zakona, o čemu su dužni bez odgode odmah obavijestiti Ministarstvo.

(9) Tijela iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka registrirat će tražitelja u evidencijama Ministarstva, najkasnije u roku od tri radna dana od dana kada je namjera izražena. Ako je namjera izražena sukladno stavku 4. ovoga članka, Prihvatilište će registrirati tražitelja u evidencijama Ministarstva u roku od šest radnih dana od kada je izražena namjera.

(10) Tijelo koje je izvršilo registraciju sukladno stavku 9. ovoga članka izdaje potvrdu o registraciji tražitelja u evidencijama Ministarstva te će prema potrebi odrediti rok u kojem se tražitelj mora javiti u Prihvatilište radi podnošenja zahtjeva.

Zahtjev za međunarodnu zaštitu

Članak 34.

(1) Zahtjev se neposredno podnosi Prihvatilištu usmeno na zapisnik, čime započinje postupak odobrenja međunarodne zaštite.

(2) Tražitelju će se omogućiti da podnese zahtjev u Prihvatilištu u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku od 15 dana od registracije statusa u evidencijama Ministarstva.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka tražitelju će se omogućiti podnošenje zahtjeva izvan Prihvatališta u odgovarajućem roku, ovisno o njegovim osobnim okolnostima.

(4) Prilikom podnošenja zahtjeva na odgovarajući način primjenjuju se odredbe o saslušanju iz članka 35. ovoga Zakona.

Saslušanje

Članak 35.

(1) Službena osoba Ministarstva će što je prije moguće provesti ispitni postupak i omogućiti tražitelju izjašnjavanje o svim činjenicama i okolnostima koje su bitne za postupak odobrenja međunarodne zaštite.

(2) Tražitelj je dužan za vrijeme saslušanja dati vjerodostojna i uvjerljiva obrazloženja razloga na kojima temelji svoj zahtjev te priložiti sve dostupne dokaze kojima potkrepljuje svoj zahtjev i istinito odgovarati na sva pitanja koja su mu postavljena.

(3) Tražitelj je dužan osobno prisustvovati i sudjelovati na saslušanju bez obzira ima li zakonskog zastupnika, posebnog skrbnika i/ili opunomoćenika.

(4) Saslušanje tražitelja provest će se i u odsustvu uredno pozvanog opunomoćenika koji nije opravdao svoju odsutnost.

(5) Ako je moguće, tražitelju će se po službenoj dužnosti osigurati da saslušanje provodi službena osoba istog spola kada je to nužno radi osiguranja cjelovitog obrazlaganja zahtjeva ili drugih opravdanih razloga.

(6) Tražitelj je dužan navesti i obrazložiti razloge zbog kojih odbija surađivati s osiguranom službenom osobom, a koje će Ministarstvo razmotriti te ga obavijestiti usmeno na zapisnik o svojoj odluci.

(7) Službena osoba Ministarstva može saslušati tražitelja više puta radi utvrđivanja činjeničnog stanja.

(8) Saslušanje se može izostaviti kad:

1. se na temelju dostupnih dokaza može donijeti odluka kojom se odobrava međunarodna zaštita

2. tražitelj nije sposoban ili nije u mogućnosti sudjelovati na saslušanju zbog trajnih okolnosti na koje sam ne može utjecati

3. se ocjenjuje dopuštenost naknadnog zahtjeva sukladno članku 47. ovoga Zakona.

(9) Ako se saslušanje izostavi, sukladno stavku 8. točki 2. ovoga članka, tražitelju ili članu njegove obitelji omogućit će se podnošenje dokaza i davanje izjava bitnih za odlučivanje o zahtjevu.

Dostava

Članak 36.

(1) Dostava odluke o zahtjevu obavlja se osobno tražitelju na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(2) Ako Ministarstvu nije poznato gdje se tražitelj nalazi, a nema zakonskog zastupnika ili opunomoćenika za primanje pismena, dostava će se izvršiti oglašavanjem pismena na oglasnoj ploči Prihvatišta.

(3) Dostava se smatra izvršenom istekom osmog dana od dana oglašavanja pismena na oglasnoj ploči.

Povratak

Članak 37.

(1) Odlukom o zahtjevu ili odlukom o prestanku, odnosno poništenju međunarodne zaštite, odlučit će se i o mjeri osiguranja povratka sukladno odredbama Zakona o strancima.

(2) Prilikom određivanja mjere za osiguranje povratka iz stavka 1. ovoga članka prednost će se dati dragovoljnom odlasku, osim ako je zahtjev odbijen kao očito neosnovan sukladno članku 38. stavku 1. točki 5. ovoga Zakona ili je naknadni zahtjev odbačen kao nedopušten sukladno članku 43. stavku 2. ovoga Zakona.

II. Odjeljak

REDOVNI POSTUPAK

Odlučivanje o osnovanosti zahtjeva

Članak 38.

(1) Ministarstvo donosi odluku o osnovanosti zahtjeva kojom:

1. odobrava zahtjev te priznaje azil ako tražitelj ispunjava uvjete iz članka 20. ovoga Zakona
2. odobrava zahtjev u dijelu kojim se priznaje supsidijarna zaštita ako tražitelj ispunjava uvjete iz članka 21. ovoga Zakona
3. odbija zahtjev ako tražitelj ne ispunjava uvjete iz članaka 20. i 21. ovoga Zakona
4. odbija zahtjev ako su ispunjeni uvjeti za isključenje, sukladno člancima 30. i 31. ovoga Zakona
5. odbija zahtjev kao očito neosnovan ako tražitelj ne ispunjava uvjete iz članaka 20. i 21. ovoga Zakona te postoje okolnosti iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Zahtjev koji se može odobriti temeljem utvrđenog činjeničnog stanja ima prednost u rješavanju.

(3) Protiv odluke iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona.

Obustava postupka

Članak 39.

(1) Postupak odobrenja međunarodne zaštite obustavit će se ako tražitelj odustane od zahtjeva.

(2) Smatra se da je tražitelj odustao od zahtjeva ako:

1. se ne pojavi u Prihvatalištu ili izbjegava podnošenje zahtjeva, a to ne opravda u roku od dva dana od roka koji mu je određen za dolazak u Prihvatalište, odnosno za podnošenje zahtjeva

2. se ne odazove pozivu na saslušanje, a svoj izostanak ne opravda u roku od dva dana od zakazanog saslušanja

3. napusti boravište duže od dva dana bez suglasnosti Prihvatališta ili

4. odustane od zahtjeva.

(3) U slučaju iz stavka 2. točke 1. ovoga članka, Ministarstvo će po službenoj dužnosti pokrenuti postupak te donijeti odluku o obustavi.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka Ministarstvo može u slučaju iz stavka 2. točke 2. i 3. ovoga članka odbiti zahtjev tražitelja ako na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti može ocijeniti da nisu ispunjeni uvjeti za odobrenje međunarodne zaštite.

(5) Protiv odluke o obustavi postupka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

Rokovi

Članak 40.

(1) Ministarstvo će donijeti odluku o zahtjevu najkasnije u roku od šest mjeseci od dana podnošenja urednog zahtjeva ili dopuštenog urednog naknadnog zahtjeva.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka računa se od dana kada je utvrđena odgovornost Republike Hrvatske za razmatranje zahtjeva, odnosno od dana primopredaje tražitelja na teritoriju Republike Hrvatske.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, rok se može produžiti za još devet mjeseci ako:

1. zahtjev uključuje složena činjenična i/ili pravna pitanja

2. veliki broj državljana treće zemlje ili osoba bez državljanstva istodobno zatraži međunarodnu zaštitu

3. tražitelj svojim postupanjima koji su suprotni obvezama iz članka 52. stavka 3. ovoga Zakona utječe na produljenje roka.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, rok se može produžiti za još tri mjeseca isključivo radi osiguravanja cjelovitog razmatranja zahtjeva.

(5) Ako se odluka ne može donijeti u roku iz stavka 1. ovoga članka, tražitelja će se o tome pismeno obavijestiti te će mu se na njegov zahtjev pružiti informacija o razlozima nepoštivanja spomenutog roka i o roku u kojem može očekivati odluku.

(6) Ako je opravdano očekivati da se odluka o zahtjevu neće donijeti u rokovima iz stavaka 1. do 4. ovoga članka zbog privremeno nesigurnog stanja u zemlji podrijetla, Ministarstvo će:

1. periodično provjeravati stanje u zemlji podrijetla i

2. obavijestiti tražitelja i Europsku komisiju u razumnom roku o razlozima nedonošenja odluke.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka odluka se mora donijeti najkasnije u roku od 21 mjesec od dana podnošenja zahtjeva.

III. Odjeljak

POSEBNI POSTUPCI

Ubrzani postupak

Članak 41.

(1) Ministarstvo donosi odluku u ubrzanom postupku najkasnije u roku od dva mjeseca od dana podnošenja zahtjeva ili dopuštenog naknadnog zahtjeva ako provodeći cjelokupan postupak sukladno odredbama odjeljka I. glave III. ovoga Zakona utvrdi da je:

1. tražitelj iznio samo one podatke koji nisu važni za procjenu osnovanosti zahtjeva

2. tražitelj svjesno doveo u zabludu Ministarstvo iznoseći lažne podatke ili predočivši nevjerodostojne dokumente, odnosno nepružajući bitne podatke ili prikrivajući dokumente koji bi mogli negativno utjecati na odluku

3. tražitelj vjerojatno sa zlom namjerom postupao ili uništio isprave za utvrđivanje identiteta i/ili državljanstva, u svrhu pružanja lažnih podataka o identitetu i/ili državljanstvu

4. tražitelj iznio nedosljedne, kontradiktorne, očito netočne ili neuvjerljive izjave suprotne provjerenim podacima o državi podrijetla, koje čine njegov zahtjev nevjerodostojnim

5. naknadni zahtjev dopušten sukladno članku 47. stavku 5. ovoga Zakona

6. tražitelj već duže boravio na području Republike Hrvatske i bez opravdanog razloga nije prije izrazio namjeru

7. tražitelj izrazio namjeru s očitom namjerom da odgodi ili spriječi izvršenje odluke koja bi imala kao posljedicu njegovo prisilno udaljenje iz Republike Hrvatske

8. tražitelj predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske

9. moguće primijeniti institut sigurne zemlje podrijetla, sukladno članku 44. ovoga Zakona

10. tražitelj odbio dati otiske prstiju sukladno članku 33. stavku 5. ovoga Zakona.

(2) Tražitelja će se obavijestiti da se o njegovom zahtjevu odlučuje u ubrzanom postupku.

(3) Rok iz stavka 1. ovoga članka računa se sukladno članku 40. stavku 2. ovoga Zakona.

(4) Ako se odluka ne može donijeti u roku iz stavka 1. ovoga članka, o zahtjevu će se odlučivati u redovnom postupku sukladno odredbama iz odjeljka II. ovoga Zakona.

(5) Protiv odluke donesene u ubrzanom postupku nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

Postupanje na granici ili u tranzitnom prostoru

Članak 42.

(1) Postupak odobrenja međunarodne zaštite povodom izražene namjere ili naknadnog zahtjeva na graničnom prijelazu, odnosno u tranzitnom prostoru zračne, morske luke ili luke unutarnjih voda, provest će se na graničnom prijelazu ili tranzitnom prostoru provodeći cjelokupan postupak i poštujući osnovna načela iz glave I., odnosno odjeljka I. glave III. ovoga Zakona ako se:

– tražitelju osiguraju materijalni uvjeti prihvata iz članka 55. ovoga Zakona i

– zahtjev, odnosno naknadni zahtjev može odbiti kao očito neosnovan sukladno članku 38. stavku 1. točki 5. ovoga Zakona ili odbaciti sukladno članku 43. ovoga Zakona.

(2) Organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica te koje na temelju ugovora s Ministarstvom pružaju pravno savjetovanje iz članka 59. stavka 3. ovoga Zakona, osigurat će se učinkovit pristup graničnim prijelazima, odnosno tranzitnom prostoru zračne, morske luke ili luke unutarnjih voda.

(3) Opunomoćeniku ili predstavniku organizacije koja se bavi zaštitom prava izbjeglica, osim UNHCR-a, može se privremeno ograničiti pristup tražitelju kada je to prijeko potrebno radi zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske.

(4) Ministarstvo će donijeti odluku o zahtjevu u postupku na granici ili tranzitnom prostoru najkasnije u roku od 28 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(5) Ako se u roku iz stavka 4. ovoga članka ne donese odluka, tražitelju će se dopustiti ulazak u Republiku Hrvatsku radi provođenja postupka odobrenja međunarodne zaštite.

(6) Protiv odluke iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od pet dana od dana dostave odluke. Ministarstvo će dostaviti spis predmeta najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja odluke kojom upravni sud traži spis predmeta. Presudu o tužbi upravni sud donosi u roku od osam dana od dana dostave spisa predmeta.

Odbacivanje zahtjeva ili naknadnog zahtjeva

Članak 43.

(1) Ministarstvo donosi odluku kojom odbacuje zahtjev ako je:

1. tražitelju odobrena međunarodna zaštita u drugoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora
2. tražitelju odobrena međunarodna zaštita u trećoj državi čija prava i dalje uživa, uključujući i jamstva koja proizlaze iz članka 6. ovoga Zakona, pod uvjetom da će biti ponovo prihvaćen u toj državi
3. moguće primijeniti institut sigurne treće zemlje, sukladno članku 45. ovoga Zakona
4. moguće primijeniti institut europske sigurne treće zemlje, sukladno članku 46. ovoga Zakona
5. utvrđena odgovornost druge države članice Europskoga gospodarskog prostora za razmatranje zahtjeva
6. zahtjev podnio državljanin države članice Europske unije.

(2) Ministarstvo donosi odluku kojom odbacuje naknadni zahtjev ako se ocijeni da je nedopušten sukladno članku 47. stavku 6. ovoga Zakona.

(3) Protiv odluke o odbacivanju zahtjeva ili naknadnog zahtjeva nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

Sigurna zemlja podrijetla

Članak 44.

(1) Sigurnom zemljom podrijetla smatra se ona zemlja za koju se na temelju pravnog stanja, primjene propisa, kao i općih političkih okolnosti utvrdi da u njoj općenito i dosljedno ne postoje djela progonjanja iz članka 23. ovoga Zakona niti rizik od trpljenja ozbiljne nepravde u smislu članka 21. stavka 2. ovoga Zakona, što se utvrđuje na temelju podataka o:

1. relevantnim zakonima i propisima zemlje, kao i načinima na koji se primjenjuju
2. poštivanju prava i sloboda zajamčenih Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, osobito članka 15. stavka 2. Europske konvencije, Međunarodnim paktom o građanskim i političkim pravima te Konvencijom Ujedinjenih naroda protiv torture i drugih okrutnih, nečovječnih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja

3. poštivanju načela zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja (»non-refoulement«)

4. primjeni učinkovitog pravnog lijeka.

(2) Podaci iz stavka 1. ovoga članka prikupljaju se iz različitih mjerodavnih izvora, osobito od drugih država članica Europskoga gospodarskog prostora, EASO-a, UNHCR-a, Vijeća Europe te drugih relevantnih međunarodnih organizacija.

(3) Ministar nadležan za unutarnje poslove uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove donosi odluku kojom utvrđuje listu sigurnih zemalja podrijetla o čemu se obavještava Europska komisija.

(4) Ministarstvo će redovito provjeravati i prema potrebi revidirati listu sigurnih zemalja podrijetla, uzimajući u obzir odredbu stavka 1. ovoga članka, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za vanjske poslove, o čemu se obavještava Europska komisija.

(5) Jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu instituta sigurne zemlje podrijetla utvrđuje se za svaki zahtjev zasebno. Zemlja navedena na listi sigurnih zemalja podrijetla može se smatrati sigurnom zemljom podrijetla u konkretnom slučaju samo ako je tražitelj:

1. državljanin te zemlje ili je u toj zemlji imao prethodno boravište kao osoba bez državljanstva i

2. nije vjerodostojno obrazložio zašto se ta zemlja podrijetla za njega ne može smatrati sigurnom zemljom podrijetla.

(6) Tražitelj će biti pravodobno obaviješten o primjeni odredbe stavka 5. ovoga članka kako bi mu se omogućilo osporavanje primjene instituta sigurne zemlje podrijetla s obzirom na specifičnosti njegovih osobnih okolnosti.

Sigurna treća zemlja

Članak 45.

(1) Sigurna treća zemlja je zemlja u kojoj je tražitelj siguran od proganjanja iz članka 20. ili rizika trpljenja ozbiljne nepravde iz članka 21. ovoga Zakona te u kojoj uživa povlastice koje proizlaze iz članka 6. ovoga Zakona i postoji mogućnosti pristupa učinkovitom postupku odobrenja zaštite sukladno Konvenciji iz 1951.

(2) Jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu instituta sigurne treće zemlje utvrđuje se za svaki zahtjev zasebno procjenjujući ispunjava li neka zemlja uvjete iz stavka 1. ovoga članka te postoji li veza između te zemlje i tražitelja na temelju koje se može razumno očekivati da u njoj zatraži međunarodnu zaštitu, uzimajući u obzir sve činjenice i okolnosti njegovog zahtjeva.

(3) Tražitelj će biti pravodobno obaviješten o primjeni instituta sigurne treće zemlje, kako bi mu se omogućilo osporavanje u odnosu na stavke 1. i 2. ovoga članka s obzirom na specifičnosti njegovih osobnih okolnosti.

(4) Ministarstvo će tražitelju čiji je zahtjev odbačen sukladno članku 43. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona izdati potvrdu na jeziku sigurne treće zemlje kojom se obavještavaju nadležna

državna tijela te zemlje da se u Republici Hrvatskoj nije razmatrala osnovanost njegovog zahtjeva.

(5) Ako sigurna treća zemlja odbije prihvatiti stranca, o osnovanosti zahtjeva će se odlučivati sukladno odredbama ovoga Zakona.

(6) Ministarstvo će redovito obavještavati Europsku komisiju o zemljama na koje je primijenjen institut sigurne treće zemlje.

Europska sigurna treća zemlja

Članak 46.

(1) Europska sigurna treća zemlja je zemlja koja je ratificirala i primjenjuje odredbe Konvencije iz 1951. i Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, uključujući standarde o učinkovitom pravnom lijeku, te je uspostavila učinkovit postupak odobrenja zaštite sukladno Konvenciji iz 1951.

(2) Jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu instituta europske sigurne treće zemlje utvrđuje se za svaki zahtjev zasebno procjenjujući ispunjava li neka zemlja uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Zahtjev tražitelja, koji je nezakonito ušao na teritorij Republike Hrvatske iz europske sigurne treće zemlje, odbacit će se sukladno članku 43. stavku 1. točki 4. ovoga Zakona, uzimajući u obzir poštivanje načela iz članka 6. ovoga Zakona te posebne okolnosti humanitarnog ili političkog karaktera, kao i pravila međunarodnog javnog prava.

(4) Tražitelj će biti pravodobno obaviješten o primjeni instituta europske sigurne treće zemlje kako bi mu se omogućilo osporavanje u odnosu na stavak 1. ovoga članka, s obzirom na njegove osobne okolnosti.

(5) Ministarstvo će tražitelju, čiji zahtjev je odbačen sukladno članku 43. stavku 1. točki 4. ovoga Zakona, izdati potvrdu na jeziku europske sigurne treće zemlje kojom se obavještavaju državna tijela te zemlje da se u Republici Hrvatskoj nije razmatrala osnovanost konkretnog zahtjeva.

(6) Ministarstvo će redovito obavještavati Europsku komisiju o zemljama na koje je primijenjen institut europske sigurne treće zemlje.

Naknadni zahtjev

Članak 47.

(1) Naknadni zahtjev podnosi državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nakon izvršne odluke kojom je prijašnji:

1. zahtjev odbijen sukladno članku 38. ovoga Zakona ili

2. postupak obustavljen sukladno članku 39. stavku 2. točki 4. ovoga Zakona.

(2) Obrazloženje naknadnog zahtjeva predaje se u Prihvatištu neposredno u pisanom obliku ili usmeno na zapisnik ako je osoba nepismena. Ministarstvo odlučuje o naknadnom zahtjevu najkasnije u roku od 15 dana od dana njegovog zaprimanja.

(3) Naknadni zahtjev mora biti razumljiv i sadržavati bitne činjenice i dokaze nastale nakon izvršnosti odluke ili koje tražitelj iz opravdanih razloga nije predočio u prijašnjem postupku, a odnose se na utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za odobrenje međunarodne zaštite.

(4) Dopuštenost naknadnog zahtjeva ocjenjuje se na temelju sadržanih činjenica i dokaza, a u vezi s već upotrijebljenim činjenicama i dokazima u prijašnjem postupku.

(5) Ako se utvrdi da je naknadni zahtjev dopušten, ponovno će se odlučivati o osnovanosti zahtjeva, a prijašnja odluka će se ukinuti.

(6) Naknadni zahtjev će se odbaciti ako se utvrdi da je nedopušten sukladno stavcima 3. i 4. ovoga članka.

(7) Naknadni zahtjev stranca u transferu razmatrat će se u odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora, a naknadni zahtjev podnesen u Republici Hrvatskoj odbacit će se kao nedopušten.

Preseljenje i prihvata

Članak 48.

(1) Odluku i program preseljenja državljanina treće zemlje ili osoba bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete za odobrenje međunarodne zaštite donosi Vlada Republike Hrvatske na zajednički prijedlog Ministarstva i ministarstva nadležnog za vanjske poslove.

(2) Odluku o načinima i uvjetima prihvata određenog broja osoba kojima je druga država članica Europske unije odobrila međunarodnu zaštitu, radi podijele tereta po principu solidarnosti, donosi Vlada Republike Hrvatske na zajednički prijedlog Ministarstva i ministarstva nadležnog za vanjske poslove.

(3) Državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja bude preseljena sukladno stavku 1. ovoga članka ili prihvaćena sukladno stavku 2. ovoga članka priznat će se azil ili supsidijarna zaštita.

IV. Odjeljak

PRESTANAK I PONIŠTENJE

Prestanak međunarodne zaštite

Članak 49.

(1) Azil će prestati ako:

1. azilant dobrovoljno prihvati zaštitu zemlje svog državljanstva

2. azilant stekne državljanstvo zemlje čiju zaštitu može uživati
3. se azilant dobrovoljno vrati i nastani u zemlji koju je napustio ili izvan koje je boravio zbog straha od proganjanja
4. prestanu okolnosti u zemlji podrijetla azilanta na osnovi kojih je odobrena međunarodna zaštita
5. azilant dobrovoljno ponovno stekne državljanstvo zemlje podrijetla koje je prethodno izgubio.

(2) Supsidijarna zaštita će prestati ako okolnosti na temelju kojih je priznata prestanu postojati ili se promijene do te mjere da daljnja zaštita više nije potrebna.

(3) Ministarstvo će nakon što utvrdi da su okolnosti vezano za prestanak međunarodne zaštite iz stavka 1. točke 4. i stavka 2. ovoga članka bitne i stalne prirode o tome obavijestiti azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom te mu omogućiti da se izjasni usmeno na zapisnik.

(4) Ministarstvo donosi odluku o ukidanju rješenja kojim je odobrena međunarodna zaštita.

(5) Protiv odluke iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(6) Međunarodna zaštita prestaje po sili zakona:

1. kad azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom stekne hrvatsko državljanstvo
2. smrću azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom.

Poništenje međunarodne zaštite

Članak 50.

(1) Međunarodna zaštita poništiti će se ako:

1. se naknadno utvrdi postojanje razloga za isključenje iz članaka 30. ili 31. ovoga Zakona
2. se utvrdi da je status priznat na temelju pogrešno iznesenih ili izostavljenih činjenica, lažnim prikazivanjem bitnih činjenica i okolnosti, korištenjem nevjerodostojnih isprava i drugih dokumenata, a što je bilo odlučujuće za odobrenje međunarodne zaštite
3. osoba kojoj je odobrena međunarodna zaštita predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost ili javni poredak Republike Hrvatske.

(2) Ministarstvo će nakon što utvrdi da su nastupile okolnosti vezano za poništenje međunarodne zaštite iz stavka 1. ovoga članka obavijestiti azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom o razlozima za poništenje te mu omogućiti da se o tim okolnostima izjasni usmeno na zapisnik.

(3) Ministarstvo donosi odluku o poništenju rješenja kojim je odobrena međunarodna zaštita.

(4) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(5) Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, na koju se primjenjuje stavak 1. točka 3. ovoga članka dok se nalazi u Republici Hrvatskoj, uživa prava sukladno Konvenciji iz 1951., osobito u odnosu na zabranu diskriminacije, slobodu vjeroispovijesti, pristup sudovima, obrazovanje, nekažnjavanje nezakonitog ulaska ili boravka, prisilno udaljenje i poštivanje načela »non-refoulement«.

V. Odjeljak

PRAVNI LIJEK

Postupak pred upravnim sudom

Članak 51.

(1) Tužba podnesena upravnom sudu odgađa izvršenje rješenja, osim u slučaju:

1. odbijanja zahtjeva u ubrzanom postupku sukladno članku 41. ovoga Zakona
2. odbacivanja zahtjeva sukladno članku 43. stavku 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona
3. odbacivanja naknadnog zahtjeva sukladno članku 43. stavku 2. ovoga Zakona
4. odlučivanja o ograničenju slobode kretanja tražitelja, sukladno članku 54. stavku 11. ovoga Zakona
5. odlučivanja na pravu na novčanu pomoć sukladno članku 55. stavku 2. ovoga Zakona
6. ograničavanja ili uskraćivanju materijalnih prava, sukladno članku 55. stavcima 6. i 7. ovoga Zakona
7. uskraćivanja odobrenja iz članka 56. stavka 6. ovoga Zakona
8. odbijanja zahtjeva sukladno članku 61. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Tužba može sadržavati zahtjev za odgodnim učinkom, sukladno propisima kojima se uređuju upravni sporovi, osim u slučaju iz članka 41. stavka 1. točke 6. ovoga Zakona. Ministarstvo će dostaviti spis predmeta najkasnije u roku od osam dana od dana zaprimanja odluke kojom upravni sud traži spis predmeta radi odlučivanja o zahtjevu za odgodnim učinkom. Upravni sud odlučuje o zahtjevu za odgodnim učinkom tužbe u roku od osam dana od dana dostave spisa predmeta.

(3) Žalba na prvostupanjsku presudu upravnog suda ne odgađa izvršenje rješenja.

Glava IV. PRAVA I OBVEZE TRAŽITELJA

Prava i obveze

Članak 52.

(1) Tražitelj ima pravo na:

1. boravak
2. slobodu kretanja u Republici Hrvatskoj
3. osiguranje odgovarajućih materijalnih uvjeta prihvata
4. zdravstvenu zaštitu
5. osnovno i srednje obrazovanje
6. informacije, pravno savjetovanje i besplatnu pravnu pomoć
7. slobodu vjeroispovijesti
8. rad i
9. isprave sukladno članku 62. ovoga Zakona.

(2) U ostvarivanju prava iz stavka 1. ovoga članka uzet će se u obzir potrebe tražitelja kojima su potrebna posebna postupovna i/ili prihvatna jamstva.

(3) Tražitelj je dužan:

1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske
2. surađivati s državnim tijelima Republike Hrvatske te postupati po njihovim mjerama i uputama
3. podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta
4. podvrgnuti se zdravstvenom pregledu
5. poštivati Kućni red Prihvatilišta
6. pojaviti se u Prihvatilištu u roku koji mu je određen
7. odazvati se pozivu Ministarstva za saslušanje te surađivati tijekom cijelog postupka odobrenja međunarodne zaštite

8. ostati na području Republike Hrvatske za vrijeme trajanja postupka odobrenja međunarodne zaštite

9. javiti promjenu boravišta Ministarstvu u roku od dva dana od dana promjene

10. pridržavati se uputa i mjera Ministarstva o ograničenju slobode kretanja.

(4) Tražitelj koji nema pravo na boravak sukladno članku 53. ovoga Zakona ne ostvaruje prava iz ovoga članka, osim prava na besplatnu pravnu pomoć.

(5) Stranac u transferu ima prava i obveze iz ovoga članka do izvršenja primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.

Pravo na boravak

Članak 53.

(1) Tražitelj ima pravo na boravak u Republici Hrvatskoj od dana izražene namjere do izvršnosti odluke o zahtjevu.

(2) Ako je tražitelj podnio tužbu koja sadržava zahtjev za odgodnim učinkom sukladno članku 51. stavku 2. ovoga Zakona, ima pravo na boravak do dostave presude o odgodnom učinku.

(3) Ako tražitelj podnese naknadni zahtjev s namjerom da odgodi ili spriječi izvršenje odluke o prisilnom udaljenju Republike Hrvatske, a koji je odbačen kao nedopušten sukladno članku 47. stavku 6. ovoga Zakona, ima pravo na boravak do izvršnosti odluke o naknadnom zahtjevu.

(4) Tražitelj koji podnese novi naknadni zahtjev nakon što je o ranijem naknadnom zahtjevu već donesena odluka sukladno članku 47. stavku 6. ovoga Zakona, nema pravo na boravak u Republici Hrvatskoj.

(5) Tražitelj koji se nalazi u postupku predaje ili izručenja sukladno članku 7. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona nema pravo na boravak u Republici Hrvatskoj.

(6) Članovi obitelji, koji su došli zajedno s tražiteljem, imaju pravo na boravak sukladno stavku 1. ovoga članka.

(7) Stranac u transferu ima pravo na boravak do izvršenja transfera u drugu državu članicu Europskoga gospodarskog prostora.

Sloboda kretanja tražitelja

Članak 54.

(1) Tražitelj i stranac u transferu ima slobodu kretanja u Republici Hrvatskoj.

(2) Tražitelju se može ograničiti sloboda kretanja ako se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja procijeni da je to potrebno radi:

1. utvrđivanja činjenica i okolnosti na kojima temelji zahtjev za međunarodnu zaštitu, a koje se ne mogu utvrditi bez ograničenja kretanja, osobito ako se ocijeni da postoji rizik od bijega

2. utvrđivanja i provjere identiteta ili državljanstva

3. zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske

4. sprječavanja zloupotrebe postupka ako se na temelju objektivnih kriterija, koji uključuju i mogućnost pristupa postupku odobrenja međunarodne zaštite, osnovano sumnja da je namjera izražena tijekom postupka prisilnog udaljenja radi onemogućavanja daljnjeg postupanja.

(3) Strancu u transferu može se ograničiti sloboda kretanja samo u svrhu osiguranja provedbe primopredaje drugoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora ako se ocijeni da postoji rizik od bijega.

(4) Rizik od bijega procjenjuje se na temelju svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja osobito s obzirom na ranije pokušaje samovoljnog napuštanja Republike Hrvatske, odbijanja podvrgnuti se provjeri i utvrđivanju identiteta, prikrivanja ili pružanja lažnih podataka o identitetu i/ili državljanstvu, kršenja odredbi Kućnog reda Prihvatilišta, rezultate Eurodac sustava te protivljenje transferu.

(5) Sloboda kretanja tražitelja ili stranca u transferu može se ograničiti sljedećim mjerama:

1. zabrana kretanja izvan Prihvatilišta

2. zabrana kretanja izvan određenog područja

3. osobnim pristupanjem u Prihvatilište u određeno vrijeme

4. davanje u polog Prihvatilištu putnih isprava i karata

5. smještaj u prihvatni centar za strance.

(6) Mjera smještaja u prihvatni centar za strance može se izreći ako se individualnom procjenom utvrdi da se drugim mjerama iz stavka 5. ovoga članka ne može ostvariti svrha ograničavanja slobode kretanja.

(7) Pripadniku ranjive skupine može se ograničiti sloboda kretanja smještajem u prihvatni centar za strance ako se individualnom procjenom utvrdi da takav smještaj odgovara njegovim osobnim okolnostima i potrebama, osobito zdravstvenom stanju.

(8) Djetetu bez pratnje može se ograničiti sloboda kretanja smještajem u prihvatni centar za strance odvojeno od odraslih osoba u što kraćem trajanju ako se individualnom procjenom utvrdi da je takav smještaj nužan.

(9) Mjere ograničavanja slobode kretanja izriču se dok za to postoje razlozi iz stavka 2. ovoga članka, najduže do tri mjeseca. Iznimno, iz opravdanih razloga primjena mjera ograničavanja slobode kretanja može se produžiti za još najduže tri mjeseca.

(10) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka mjere se izriču do provedbe transfera, najduže šest tjedana od utvrđene odgovornosti druge države članice Europskoga gospodarskog prostora. Ako je pokrenut upravni spor, rok od šest tjedana računa se od izvršnosti odluke o odbacivanju sukladno članku 43. stavku 1. točki 5. ovoga Zakona.

(11) Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja donosi odluku o ograničenju slobode kretanja, kojom određuje vrstu mjera iz stavka 5. ovoga članka te njihovo trajanje, razmjerno svrsi ograničenja kretanja.

(12) Protiv odluke iz stavka 11. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke. Ministarstvo, policijska uprava, odnosno policijska postaja dostavit će spis predmeta upravnom sudu u roku od osam dana od dana zaprimanja odluke kojom upravni sud traži spis predmeta. Odluku o tužbi upravni sud će donijeti nakon usmene rasprave u roku od 15 dana od dana dostave spisa predmeta.

Materijalni uvjeti prihvata

Članak 55.

(1) Materijalni uvjeti prihvata su: smještaj u Prihvatilištu, hrana i odjeća osigurana u naravi, naknada troškova javnog prijevoza za potrebe postupka odobrenja međunarodne zaštite te novčana pomoć.

(2) Načine i uvjete ostvarivanja materijalnih uvjeta prihvata određuje Ministarstvo, a o pravu na novčanu pomoć odlučuje Prihvatilište.

(3) Visinu novčane pomoći određuje ministar odlukom.

(4) Tražitelj može o svom trošku boraviti na bilo kojoj adresi u Republici Hrvatskoj uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(5) Materijalni uvjeti prihvata mogu se ograničiti ili uskratiti ako tražitelj:

1. ne boravi u Prihvatilištu u kojem mu je određen smještaj
2. izbiva izvan Prihvatilišta protivno uvjetima iz članka 56. stavka 6. ovoga Zakona
3. posjeduje sredstva koja mu omogućavaju odgovarajući životni standard
4. krši odredbe Kućnog reda Prihvatilišta.

(6) Prihvatilište na temelju individualne procijene donosi odluku kojom se ograničavaju ili uskraćuju neki od materijalnih uvjeta prihvata iz stavka 1. ovoga članka, razmjerno svrsi koja se želi postići, uzimajući u obzir članak 52. stavak 2. ovoga Zakona i očuvanje dostojanstvenog životnog standarda tražitelja.

(7) Ako prestanu okolnosti iz stavka 5. točaka 1. i 2. ovoga članka, Prihvatilište donosi odluku kojom u cijelosti ili djelomično ukida odluku iz stavka 6. ovoga članka.

(8) Protiv odluke iz stavaka 2., 6. i 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(9) Ministarstvo ima pravo zahtijevati povrat troškova smještaja, uključujući i nastalu materijalnu štetu u slučaju propisanom stavkom 5. točkama 3. i 4. ovoga članka.

Prihvatilište za tražitelje

Članak 56.

(1) Prihvatilište je ustrojstvena jedinica Ministarstva.

(2) UNHCR, Hrvatski crveni križ i druge organizacije koje se bave zaštitom prava izbjeglica ili humanitarnim radom mogu u Prihvatilištu provoditi odgojne, obrazovne i slične programe te pružati druge oblike pomoći, uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(3) Tražiteljima smještenim u Prihvatilištu osigurat će se materijalni uvjeti prihvata.

(4) Prilikom smještaja tražitelja u Prihvatilištu posebno će se voditi računa o spolu, dobi, položaju ranjivih skupina, tražiteljima s posebnim prihvatnim potrebama te cjelovitosti obitelji.

(5) Pravila boravka u Prihvatilištu određuju se Kućnim redom.

(6) Tražitelj može izbivati izvan Prihvatilišta duže od 24 sata uz prethodno odobrenje Prihvatilišta. Ako se na temelju individualne procjene uskrati odobrenje, Prihvatilište o tome donosi odluku.

(7) Protiv odluke iz stavka 6. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(8) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra unutarnjih poslova, odredit će pravnu osobu u državnom vlasništvu koja će pružati usluge zaštite osoba i imovine u Prihvatilištu.

Zdravstvena zaštita

Članak 57.

(1) Zdravstvena zaštita tražitelja obuhvaća hitnu medicinsku pomoć i prijeko potrebno liječenje bolesti i ozbiljnih mentalnih poremećaja.

(2) Tražitelju kojem su potrebna posebna prihvatna i/ili postupovna jamstva, osobito žrtvama mučenja, silovanja ili drugih teških oblika psihološkog, fizičkog ili spolnog nasilja, pružit će se odgovarajuća zdravstvena zaštita vezano uz specifično stanje, odnosno posljedice prouzročene navedenim djelima.

(3) Ministarstvo nadležno za zdravlje dužno je osigurati zdravstveni pregled iz članka 52. stavka 3. točke 4. ovoga Zakona te zdravstvenu zaštitu iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(4) Troškove zdravstvene zaštite iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i zdravstvenog pregleda iz članka 52. stavka 3. točke 4. ovoga Zakona snosi ministarstvo nadležno za poslove zdravlja.

Obrazovanje

Članak 58.

(1) Pravo na osnovno i srednje obrazovanje djeteta tražitelj ostvaruje pod istim uvjetima kao hrvatski državljanin.

(2) Tražitelju, koji je započeo ostvarivati pravo na srednjoškolsko obrazovanje iz stavka 1. ovoga članka, omogućit će se nastavak srednjoškolskog obrazovanja i nakon stjecanja punoljetnosti.

(3) Ostvarivanje prava iz stavka 1. ovoga članka omogućit će se djetetu tražitelju u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva do izvršenja odluke o povratku.

(4) Ako djeteta tražitelj ne zna ili nedovoljno poznaje hrvatski jezik, omogućit će mu se pohađanje pripreme nastave ili dopunske nastave hrvatskog jezika, kao i dopunske nastave u pojedinim nastavnim predmetima, ako za to postoji potreba.

Pravo na informacije i pravno savjetovanje

Članak 59.

(1) Državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva zadržanoj u prihvatnom centru, na graničnom prijelazu, odnosno u tranzitnom prostoru zračne, morske luke ili luke unutarnjih voda, koja bi željela izraziti namjeru, policijski službenici pružit će sve potrebne informacije o postupku odobrenja međunarodne zaštite na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(2) Ministarstvo će u roku od 15 dana od izražene namjere obavijestiti tražitelja o načinu provođenja postupka odobrenja međunarodne zaštite, o pravima i obvezama koje ima u tom postupku, kao i o mogućnosti obraćanja predstavnicima UNHCR-a i drugim organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica te mogućnosti dobivanja besplatne pravne pomoći.

(3) Tražitelju će se na njegov zahtjev pružiti pravne i postupovne informacije o odobrenju međunarodne zaštite uzimajući u obzir okolnosti konkretnog zahtjeva, na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

(4) Pravno savjetovanje iz stavka 3. ovoga članka pružaju organizacije koje se bave zaštitom prava izbjeglica ili odvjetnici s kojima Ministarstvo sklopi ugovor o provođenju pravnog savjetovanja.

(5) Pravo na pravno savjetovanje iz stavka 3. ovoga članka ima tražitelj koji ne posjeduje novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti koja mu omogućavaju odgovarajući životni standard.

Besplatna pravna pomoć

Članak 60.

(1) Pravo na besplatnu pravnu pomoć u provedbi ovoga Zakona ima tražitelj i stranac u transferu te ga ostvaruje na temelju vlastitog zahtjeva ako ne posjeduje dovoljna novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti.

(2) Pravna pomoć iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća:

1. pomoć u sastavljanju tužbe

2. zastupanje u prvostupanjskom upravnom sporu i

3. oslobođenje od plaćanja troškova prvostupanjskog upravnog spora.

(3) Upravni sud odlučuje o pravu na besplatnu pravnu pomoć iz stavka 1. ovoga članka i visini troškova pravne pomoći iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Pružatelji pravne pomoći su odvjetnici i pravnici iz udruga registriranih za pružanje pravne pomoći u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(5) Pružatelji pravne pomoći iz stavka 4. ovoga članka dužni su, bez odgode, obavijestiti Ministarstvo o podnošenju tužbe upravnom sudu i datumu uručenja presude upravnog suda. Ako pružatelj pravne pomoći ne postupa u skladu s ovom obvezom, bit će brisan s Liste pružatelja besplatne pravne pomoći sukladno odredbama pravilnika iz članka 93. stavka 1. točke 6. ovog Zakona.

(6) Sukladno odluci upravnog suda iz stavka 3. ovoga članka troškove pravne pomoći snosi Ministarstvo.

Rad tražitelja

Članak 61.

(1) Tražitelj stječe pravo na rad istekom roka od devet mjeseci od dana podnošenja zahtjeva o kojem Ministarstvo nije donijelo odluku, ako tražitelj svojim postupanjem nije utjecao na razloge nedonošenja odluke.

(2) Ministarstvo izdaje potvrdu na zahtjev tražitelja kojom potvrđuje da je tražitelj stekao pravo na rad sukladno stavku 1. ovoga članka.

(3) Ako tražitelj ne ispunjava uvjete iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo donosi odluku kojom odbija izdavanje potvrde iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može podnijeti tužba upravnom sudu sukladno članku 51. ovoga Zakona u roku od osam dana od dana dostave odluke.

(5) Tražitelj ostvaruje pravo na rad bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada do izvršnosti odluke o zahtjevu.

Isprave tražitelja

Članak 62.

- (1) Ministarstvo će tražitelju izdati iskaznicu tražitelja međunarodne zaštite (u daljnjem tekstu: iskaznica tražitelja) u roku od tri dana od dana podnošenja zahtjeva. Iskaznica tražitelja potvrđuje pravo boravka u Republici Hrvatskoj sukladno članku 53. ovoga Zakona. Iskaznica tražitelja nije dokaz o identitetu.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka iskaznica tražitelja se neće izdati tražitelju koji je podnio zahtjev na graničnom prijelazu ili tranzitnom prostoru iz članka 42. ovoga Zakona.
- (3) Ministarstvo će članovima obitelji tražitelja iz članka 53. stavka 6. ovoga Zakona izdati iskaznicu tražitelja.
- (4) Iskaznica tražitelja mora se vratiti Ministarstvu po prestanku prava na boravak, sukladno članku 53. ovoga Zakona, radi njezinog poništenja.
- (5) Tražitelju se može izdati putni list za stranca, sukladno odredbama Zakona o strancima.
- (6) Ministarstvo će strancu u transferu izdati laissez-passer u svrhu primopredaje odgovornoj državi članici Europskoga gospodarskog prostora.

Privremeno zadržavanje stranih isprava

Članak 63.

- (1) Ministarstvo može zadržati putnu ili drugu identifikacijsku ispravu tražitelja ako to zahtijevaju razlozi:
 1. utvrđivanja ili provjere identiteta
 2. zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske.
- (2) Isprava iz stavka 1. ovoga članka zadržava se na vrijeme dok postoje razlozi za njezino zadržavanje, o čemu se izdaje potvrda.

Glava V.

PRAVA I OBVEZE AZILANTA I STRANCA POD SUPSIDIJARNOM ZAŠTITOM

Prava i obveze azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom

Članak 64.

- (1) Status azila, odnosno status stranca pod supsidijarnom zaštitom stječe se danom uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.
- (2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na:

1. boravak u Republici Hrvatskoj
 2. spajanje obitelji
 3. smještaj
 4. rad
 5. zdravstvenu zaštitu
 6. obrazovanje
 7. slobodu vjeroispovijesti
 8. besplatnu pravnu pomoć
 9. socijalnu skrb
 10. pomoć pri integraciji u društvo
 11. vlasništvo nekretnine sukladno Konvenciji iz 1951. i
 12. stjecanje hrvatskog državljanstva sukladno propisima koji reguliraju stjecanje državljanstva.
- (3) Ministarstvo će azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom pružiti opće informacije o pravima i obvezama koje stječe odobrenjem međunarodne zaštite u roku od osam dana od dana uručjenja odluke, na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.
- (4) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom dužan je:
1. poštivati Ustav, zakone i druge propise Republike Hrvatske
 2. prijaviti prebivalište u roku od 15 dana od uručjenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite
 3. imati kod sebe dozvolu boravka iz članka 75. ovoga Zakona i dati je na uvid zakonom ovlaštenim osobama
 4. pohađati tečaj hrvatskog jezika, povijesti i kulture.

Pravo na boravak

Članak 65.

- (1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na boravak u Republici Hrvatskoj od dana uručjenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite, a dokazuje se dozvolom boravka.
- (2) Pravo na boravak u Republici Hrvatskoj utvrđuje se odlukom o odobrenju međunarodne zaštite.

(3) Odluka iz stavka 2. ovoga članka ukinut će se u dijelu koji se odnosi na odobrenje prava na boravak u Republici Hrvatskoj ako se azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom iseli iz Republike Hrvatske ili neprekidno boravi u inozemstvu duže od šest mjeseci, a da o tome prethodno nije obavijestio Ministarstvo.

Pravo na spajanje obitelji

Članak 66.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na spajanje s članovima obitelji iz članka 4. stavka 1. točke 18. ovoga Zakona.

(2) Maloljetno dijete azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koje nije zasnovalo vlastitu obitelj slijedi pravni položaj zakonskog zastupnika kojem je odobrena međunarodna zaštita, o čemu Ministarstvo donosi odluku.

(3) Članovi obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom, koji nisu navedeni u stavku 2. ovoga članka, boravak reguliraju sukladno odredbama Zakona o strancima.

(4) Član obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji zakonito boravi u Republici Hrvatskoj ostvaruje ista prava kao i azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom, sukladno odredbama članaka 64. do 77. ovoga Zakona.

(5) Član obitelji kod kojeg postoje razlozi za isključenje iz članaka 30. i 31. ovoga Zakona te zbog razloga zaštite nacionalne sigurnosti ili javnog poretka Republike Hrvatske nema pravo na spajanje obitelji.

(6) U slučaju spajanja obitelji azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom, koje se provodi sukladno odredbama ovoga Zakona ili Zakona o strancima, za osobu koja ne može pribaviti službene dokumente kojima dokazuje određeni obiteljski odnos, uzet će se u obzir okolnosti na temelju kojih se može procijeniti postoji li takav odnos. Odluka o odbijanju zahtjeva za spajanje obitelji ne može se temeljiti isključivo na činjenici da ne postoje službeni dokumenti kojima se dokazuje određeni obiteljski odnos.

Pravo na smještaj

Članak 67.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj ako ne posjeduje novčana sredstva ili stvari veće vrijednosti.

(2) Pravo na smještaj iz stavka 1. ovoga članka ostvaruje se na temelju zahtjeva azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom.

(3) Centar za socijalnu skrb prema mjestu prebivališta azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom donosi odluku o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka. Protiv odluke dopuštena je žalba. O žalbi odlučuje ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi dužno je azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom osigurati smještaj najduže dvije godine od dana uručenja odluke o odobrenju međunarodne zaštite.

(5) Pravo na smještaj izgubit će azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom koji odbije osigurani smještaj.

(6) Nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na smještaj sukladno propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi hrvatskih državljana.

(7) Sredstva za troškove smještaja iz stavka 4. ovoga članka osiguravaju se u Državnom proračunu Republike Hrvatske na pozicijama ministarstva nadležnog za socijalnu skrb.

(8) Ako centar za socijalnu skrb utvrdi da azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruje prihod, posjeduje imovinu ili ima osobu koja ga uzdržava, rješenjem o priznavanju prava na smještaj iz stavka 3. ovoga članka odredit će se da azilant, odnosno stranac pod supsidijarnom zaštitom sudjeluje u plaćanju troškova smještaja sukladno propisu iz članka 93. stavka 3. ovoga Zakona, uplatom sredstava na žiroračun centra za socijalnu skrb na čijem području je smješten.

Pravo na rad

Članak 68.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom može raditi u Republici Hrvatskoj bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruje pravo na obrazovanje odraslih vezano uz zaposlenje, stručno usavršavanje i stjecanje praktičnog radnog iskustva pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

Zdravstvena zaštita

Članak 69.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruju pravo na zdravstvenu zaštitu sukladno propisu kojim se uređuje zdravstveno osiguranje i zdravstvena zaštita stranaca u Republici Hrvatskoj.

(2) Troškovi zdravstvene zaštite osobe iz stavka 1. ovoga članka isplaćuju se iz Državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za poslove zdravlja.

Pravo na obrazovanje

Članak 70.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na osnovno, srednje i visoko obrazovanje pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin u skladu s posebnim propisima.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruje pravo na obrazovanje odraslih sukladno propisima kojima se regulira obrazovanje odraslih pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(3) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ostvaruje pravo na priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(4) Za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom koji iz opravdanih razloga nije u mogućnosti dostaviti potrebnu dokumentaciju kojom dokazuje inozemnu kvalifikaciju provest će se procjena ranije stečenih kompetencija (»prior learning«). Procjenu ranije stečenih kompetencija azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom provest će nadležna tijela sukladno propisima kojima se uređuju regulirane profesije i priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.

(5) Odluka o odbijanju zahtjeva za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija ne može se temeljiti isključivo na činjenici da ne postoje službeni dokumenti kojima se dokazuje određena inozemna stručna kvalifikacija.

(6) Ako azilant ili stranac pod supsidijarnom zaštitom ne raspolaže dovoljnim novčanim sredstvima, prijevod stranih isprava u svrhu priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija osigurat će se iz Državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja.

Pravo na slobodu vjeroispovijesti

Članak 71.

Azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom jamči se sloboda življenja i odgoja djece u skladu s njegovim vjerskim uvjerenjima.

Besplatna pravna pomoć

Članak 72.

Pravo na besplatnu pravnu pomoć ima azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom pod istim uvjetima kao i tražitelj sukladno članku 60. ovoga Zakona u slučaju odluke iz članka 38. stavka 1. točke 2., članka 49. stavka 4. i članka 50. stavka 3. ovoga Zakona.

Pravo na socijalnu skrb

Članak 73.

Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na socijalnu skrb sukladno propisima kojima se uređuje područje socijalne skrbi hrvatskih državljana.

Učenje hrvatskog jezika, povijesti i kulture

Članak 74.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom obvezan je pohađati tečaj hrvatskog jezika, povijesti i kulture radi uključivanja u hrvatsko društvo.

(2) U slučaju neispunjenja obveze iz stavka 1. ovoga članka, azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom nadoknadit će troškove tečaja ministarstvu nadležnom za obrazovanje.

(3) Troškovi aktivnosti iz stavka 1. ovoga članka isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja.

Isprave

Članak 75.

(1) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom podnosi zahtjev za izdavanje dozvole boravka u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta.

(2) Dozvola boravka azilantu izdaje se na vrijeme od pet godina.

(3) Dozvola boravka strancu pod supsidijarnom zaštitom izdaje se na vrijeme od tri godine.

(4) Zahtjev za izdavanje dozvole iz stavaka 2. i 3. ovoga članka podnosi azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom stariji od 16 godina, a za azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom mlađeg od 16 godina zahtjev podnosi zakonski zastupnik ili skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(5) Azilant može podnijeti zahtjev za izdavanje putne isprave za azilanta u policijskoj upravi, odnosno policijskoj postaji prema mjestu prebivališta.

(6) Putna isprava za azilanta izdaje se na vrijeme od pet godina, sukladno Aneksu Konvencije iz 1951.

(7) Zahtjev za izdavanje putne isprave za dijete azilanta podnosi zakonski zastupnik ili posebni skrbnik pod istim uvjetima kao i hrvatski državljanin.

(8) Strancu pod supsidijarnom zaštitom može se izdati posebna putna isprava za stranca sukladno odredbama Zakona o strancima.

(9) Izdavanje putne isprave azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom odbit će se ako:

1. izbjegava izvršenje presude u kaznenom postupku

2. izbjegava izvršenje dospjele imovinskopravne obveze iz bračnog odnosa ili odnosa roditelja i djece, poreznu obvezu ili drugu zakonom utvrđenu imovinskopravnu obvezu za koju postoji izvršni naslov

3. to zahtijevaju razlozi nacionalne sigurnosti ili zaštite javnog poretka.

(10) Putna isprava azilantu i strancu pod supsidijarnom zaštitom oduzet će se iz razloga navedenih u stavku 9. ovoga članka.

(11) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom dužan je dozvolu boravka, putnu ispravu za azilanta, posebnu putnu ispravu za stranca vratiti Ministarstvu prestankom međunarodne zaštite, odnosno poništenjem odluke kojom je odobrena međunarodna zaštita.

Uključivanje u društvo

Članak 76.

(1) Postupak uključivanja azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom u društvo obuhvaća postupanja, odnosno ostvarivanja prava iz članaka 64. do 77. ovoga Zakona.

(2) Azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ima pravo na pomoć pri uključivanju u društvo najduže tri godine od uručjenja odluke.

(3) Pomoć pri uključivanju u društvo obuhvaća:

1. izradu plana integracije za azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom s obzirom na njegove individualne potrebe, znanja, sposobnosti i vještine

2. pružanje pomoći azilantu ili strancu pod supsidijarnom zaštitom radi ostvarivanja izrađenog plana

3. nadzor nad izvršenjem plana.

(4) Ministarstvo provodi aktivnosti iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade Republike Hrvatske provodi koordinaciju rada svih ministarstva, nevladinih organizacija i dugih tijela koja sudjeluju u postupku uključivanja u društvo azilanta ili stranca pod supsidijarnom zaštitom u okviru Stalnog povjerenstva za provedbu integracije stranaca u hrvatsko društvo i pripadajuće Radne skupine.

Stjecanje hrvatskog državljanstva

Članak 77.

(1) Ako azilant i stranac pod supsidijarnom zaštitom ne može iz objektivnih razloga pribaviti službene isprave zemlje podrijetla potrebne za stjecanje hrvatskog državljanstva, u postupku stjecanja hrvatskog državljanstva uzet će se u obzir službene isprave Republike Hrvatske, kao i druge isprave kojima raspolaže, a na temelju kojih se može procijeniti ispunjava li uvjete za stjecanje hrvatskog državljanstva.

(2) Odluka o odbijanju zahtjeva za stjecanje hrvatskog državljanstva ne može se temeljiti isključivo na činjenici da nisu podnesene službene isprave države podrijetla iz stavka 1. ovoga članka potrebne za stjecanje hrvatskog državljanstva.

Glava VI.

PRIVREMENA ZAŠTITA

Odobrenje privremene zaštite

Članak 78.

(1) Privremena zaštita je zaštita odobrena u izvanrednom postupku, u slučajevima masovnog priljeva ili predstojećeg masovnog priljeva raseljenih osoba iz trećih zemalja koje se ne mogu vratiti u zemlju svog podrijetla, osobito ako postoji rizik da zbog tog masovnog priljeva nije moguće učinkovito provesti postupak odobrenja međunarodne zaštite, radi zaštite interesa raseljenih osoba i drugih osoba koje traže zaštitu.

(2) Raseljenim osobama iz stavka 1. ovoga članka smatraju se državljani trećih zemalja i osobe bez državljanstva koje su bile prisiljene napustiti područje ili zemlju svog podrijetla, odnosno koji su bili evakuirani, posebice na poziv međunarodnih organizacija, a koji se ne mogu vratiti u trajne i sigurne uvjete života zbog situacije koja prevladava u toj zemlji, uključujući osobe na koje se odnosi članak 1.A Konvencije iz 1951., odnosno drugi međunarodni ili nacionalni akti kojima se omogućava međunarodna zaštita, osobito:

1. osobe koje su napustile područje oružanih sukoba ili lokalnog nasilja

2. osobe koje su u ozbiljnoj opasnosti od, ili su bile žrtve, sustavnog ili općeg kršenja svojih ljudskih prava.

(3) Masovni priljev iz stavka 1. ovoga članka odnosi se na veliki broj raseljenih osoba koje dolaze iz određene zemlje ili zemljopisnog područja, bez obzira na to je li njihov dolazak spontan ili organiziran.

(4) Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o uvođenju privremene zaštite temeljem odluke Vijeća Europske unije o postojanju masovnog priljeva raseljenih osoba.

Trajanje privremene zaštite

Članak 79.

(1) Najdulje vrijeme trajanja privremene zaštite je tri godine.

(2) Privremena zaštita odobrava se na vrijeme od jedne godine.

(3) Istekom roka iz stavka 2. ovoga članka privremena zaštita može se automatski produžiti na šest mjeseci, a najduže do godine dana, osim ako je privremena zaštita prestala sukladno stavku 5. točki 2. ovoga članka.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, privremena zaštita može se još produžiti za najviše godinu dana na temelju odluke Vijeća Europske unije.

(5) Privremena zaštita prestaje:

1. istekom najduljeg dopuštenog vremena trajanja privremene zaštite ili

2. odlukom Vijeća Europske unije.

Isključenje privremene zaštite

Članak 80.

Privremena zaštita neće se odobriti državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva ako postoje ozbiljni razlozi na temelju kojih se smatra da:

1. je počinila zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti utvrđen odredbama međunarodnih akata
2. je počinila, poticala ili sudjelovala u počinjenju teškog nepolitičkog kaznenog djela izvan Republike Hrvatske, a prije njezinog dolaska u Republiku Hrvatsku, uključujući i osobito okrutna postupanja, čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem
3. je počinila djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda, kao što je istaknuto u Preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda
4. postoji osnovana sumnja da predstavlja prijetnju za nacionalnu sigurnost
5. je pravomoćno osuđena za osobito teško kazneno djelo za koje se prema zakonodavstvu Republike Hrvatske može izreći kazna zatvora u trajanju od pet godina i duže.

Dragovoljan odlazak

Članak 81.

- (1) Na zahtjev stranca pod privremenom zaštitom ili stranca kojem je prestala privremena zaštita, Ministarstvo će poduzeti odgovarajuće mjere kako bi mu omogućio dragovoljan odlazak u zemlju podrijetla vodeći računa o ljudskom dostojanstvu.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo će razmotriti relevantna izvješća o stanju u zemlji podrijetla te uzeti u obzir ozbiljne humanitarne razloge zbog kojih bi povratak pojedinaca privremeno bio onemogućen ili nerazuman te o tome obavijestiti stranca pod privremenom zaštitom.
- (3) Stranac iz stavka 1. ovoga članka zadržava prava zajamčena ovim Zakonom do dana povratka u zemlju podrijetla.

Suradnja s drugim tijelima

Članak 82.

Ministarstvo će za vrijeme trajanja privremene zaštite te povratka osoba kojima je prestala privremena zaštita surađivati s drugim državnim tijelima, UNHCR-om, Hrvatskim crvenim križem i drugim organizacijama koje se bave zaštitom prava izbjeglica.

Prava i obveze stranca pod privremenom zaštitom

Članak 83.

- (1) Stranac pod privremenom zaštitom u Republici Hrvatskoj ima pravo na:

1. boravak

2. iskaznicu
3. osnovna sredstva za život i smještaj
4. zdravstvenu zaštitu
5. osnovno i srednje obrazovanje
6. informacije o pravima i obvezama
7. rad
8. spajanje obitelji i
9. slobodu vjeroispovijesti.

(2) Obveze propisane člankom 52. stavkom 3. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na stranca pod privremenom zaštitom.

(3) Stranac pod privremenom zaštitom koji tijekom trajanja privremene zaštite podnese zahtjev za međunarodnu zaštitu ne može koristiti prava tražitelja dok traje privremena zaštita.

(4) Stranac pod privremenom zaštitom iz stavka 3. ovoga članka kojem nije odobrena međunarodna zaštita ima prava iz stavka 1. ovoga članka u preostalom razdoblju trajanja privremene zaštite.

Pravo na boravak

Članak 84.

Stranac pod privremenom zaštitom ima pravo na boravak za vrijeme trajanja privremene zaštite.

Iskaznica stranca pod privremenom zaštitom

Članak 85.

(1) Strancu pod privremenom zaštitom izdaje se iskaznica na vrijeme od godine dana i može se produžavati sukladno članku 79. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona, a smatra se dozvolom boravka u Republici Hrvatskoj.

(2) Stranac pod privremenom zaštitom dužan je iskaznicu iz stavka 1. ovoga članka vratiti Ministarstvu prestankom privremene zaštite.

Pravo na rad

Članak 86.

(1) Stranac pod privremenom zaštitom može raditi u Republici Hrvatskoj bez dozvole za boravak i rad ili potvrde o prijavi rada.

(2) Stranac pod privremenom zaštitom ostvaruje pravo na obrazovanje odraslih vezano uz zaposlenje, stručno usavršavanje i stjecanje praktičnog radnog iskustva.

Zdravstvena zaštita

Članak 87.

(1) Zdravstvena zaštita stranca pod privremenom zaštitom uključuje hitnu medicinsku pomoć, a za ranjive skupine odgovarajuću medicinsku i drugu pomoć.

(2) Troškovi zdravstvene zaštite iz stavka 1. ovoga članka isplaćuju se iz državnog proračuna Republike Hrvatske s pozicije ministarstva nadležnog za poslove zdravlja.

Pravo na obrazovanje

Članak 88.

Stranac pod privremenom zaštitom ima pravo na osnovno i srednje obrazovanje te prekvalifikaciju i dokvalifikaciju pod istim uvjetima kao hrvatski državljanin.

Pravo na spajanje obitelji

Članak 89.

(1) Zahtjev za spajanje obitelji podnosi stranac pod privremenom zaštitom ili član njegove obitelji koji želi doći u Republiku Hrvatsku.

(2) Članu obitelji koji se spaja sa strancem pod privremenom zaštitom odobrava se privremena zaštita.

(3) U slučajevima kada članovi obitelji uživaju privremenu zaštitu u različitim državama članicama Europske unije, prilikom spajanja obitelji uzet će se u obzir interesi članova obitelji.

Smještaj stranca pod privremenom zaštitom

Članak 90.

(1) Za vrijeme trajanja privremene zaštite strancu pod privremenom zaštitom se osigurava odgovarajući smještaj ako ne posjeduje vlastita novčana sredstva.

(2) Smještaj će se osigurati i strancu kojem je prestala privremena zaštita ako ne posjeduje vlastita novčana sredstva te ga, zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga, nije moguće vratiti u zemlju podrijetla.

Informacije o pravima i obvezama

Članak 91.

Ministarstvo će pisanim putem, u što kraćem roku, obavijestiti stranca pod privremenom zaštitom o pravima i obvezama na jeziku za koji se opravdano pretpostavlja da ga razumije i na kojem može komunicirati.

Pravo na podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu

Članak 92.

(1) Stranac pod privremenom zaštitom ima pravo na podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu.

(2) Postupak povodom zahtjeva za međunarodnu zaštitu iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo može okončati i nakon prestanka privremene zaštite.

Glava VII.

OVLASTI ZA DONOŠENJE PROPISA I VOĐENJE ZBIRKE PODATAKA

Donošenje propisa

Članak 93.

(1) Ministar nadležan za unutarnje poslove donosi:

1. pravilnik o ostvarivanju materijalnih uvjeta prihvata

2. odluku o visini novčane pomoći tražiteljima

3. odluku o troškovima smještaja u Prihvatalištu

4. Kućni red Prihvatališta

5. pravilnik o izgledu obrasca i sadržaju isprava tražitelja, azilanta, stranca pod supsidijarnom zaštitom i stranca pod privremenom zaštitom, izgledu obrasca dozvole za preseljenje stranca pod privremenom zaštitom iz jedne države u drugu i laissez-passer za stranca u transferu, te o sadržaju i načinu vođenja zbirke podataka, kao i rokovima čuvanja podataka u tim zbirkama

6. pravilnik o postupku ostvarivanja i isplate troškova besplatne pravne pomoći i tarifi pruženih usluga pravne pomoći propisane odredbama ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za unutarnje poslove uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za vanjske poslove donosi odluku kojom utvrđuje listu sigurnih zemalja podrijetla.

(3) Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donosi pravilnik o načinima i uvjetima ostvarivanja prava na smještaj azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom te sudjelovanja azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom u plaćanju troškova smještaja.

(4) Ministar nadležan za poslove obrazovanja uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove donosi:

–odluku o programu učenja hrvatskog jezika, povijesti i kulture za tražitelje međunarodne zaštite, azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom i strance pod privremenom zaštitom

– pravilnik o načinu provođenja programa i provjeri znanja tražitelja međunarodne zaštite, azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom radi pristupa obrazovnom sustavu i uključivanja u hrvatsko društvo.

(5) Vlada Republike Hrvatske na zajednički prijedlog ministarstva nadležnog za unutarnje poslove i ministarstva nadležnog za vanjske poslove donosi:

– odluku i program preseljenja državljanina trećih zemalja i osoba bez državljanstava iz trećih država

– odluku o načinu i uvjetima prihvata azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom iz drugih država članica Europske unije

– odluku o načinu i uvjetima prihvata i premještanja određenog broja stranaca pod privremenom zaštitom, radi podijele tereta među državama članicama Europske unije po principu solidarnosti.

(6) Pravilnike, Kućni red, odluke iz stavaka 1. do 5. ovoga članka nadležni ministri i Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Vođenje zbirke podataka

Članak 94.

(1) Radi učinkovite kontrole provođenja postupaka propisanih ovim Zakonom Ministarstvo vodi zbirke podataka o:

1. tražiteljima

2. azilantima

3. strancima pod supsidijarnom zaštitom

4. strancima pod privremenom zaštitom

5. iskaznicama tražitelja

6. dozvolama boravka azilanata i stranaca pod supsidijarnom zaštitom

7. iskaznicama stranaca pod privremenom zaštitom

8. putnim ispravama za azilante

9. privremeno zadržanim putnim i drugim ispravama

10. prijavi ili odjavi prebivalište azilanta i stranca pod supsidijarnom zaštitom te prijavi ili odjavi boravišta tražitelja i stranca pod privremenom zaštitom

11. uzetim otiscima prstiju i fotografijama tražitelja i stranaca pod privremenom zaštitom.

(2) Osobni podaci sadržani u zbirkama podataka iz stavka 1. ovoga članka prikupljaju se, pohranjuju i obrađuju sukladno odredbama propisa kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Glava VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 95.

Postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o azilu (»Narodne novine«, br. 79/07., 88/10. i 143/13.).

Članak 96.

Do stupanja na snagu provedbenih propisa koji se donose na temelju ovlasti iz ovoga Zakona, u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona, primjenjuju se:

1. Pravilnik o obrascima i zbirkama podataka u postupku azila (»Narodne novine«, br. 36/08., 46/08. – ispravak, 10/09., 88/11. i 81/13.)
2. Pravilnik o besplatnoj pravnoj pomoći u postupku azila (»Narodne novine«, br. 32/12.)
3. Pravilnik o smještaju tražitelja azila, azilanata, stranaca pod supsidijarnom zaštitom i stranaca pod privremenom zaštitom (»Narodne novine«, br. 36/08. i 116/11.)
4. Pravilnik o visini novčane pomoći tražiteljima azila, azilantima, strancima pod privremenom zaštitom i strancima pod supsidijarnom zaštitom (»Narodne novine«, br. 39/08.)
5. Pravilnik o sadržaju zdravstvenoga pregleda tražitelja azila, azilanata, stranaca pod privremenom zaštitom i stranaca pod supsidijarnom zaštitom (»Narodne novine«, br. 39/08.)
6. Pravilnik o načinu provođenja programa i provjeri znanja tražitelja azila, azilanata, stranaca pod privremenom zaštitom i stranaca pod supsidijarnom zaštitom, radi pristupa obrazovnom sustavu Republike Hrvatske (»Narodne novine«, br. 89/08.)
7. Odluka o programu hrvatskog jezika, povijesti i kulture za tražitelje azila i azilante (»Narodne novine«, br. 129/09.)
8. Odluka o nastavnom planu i programu hrvatskog jezika za tražitelje azila, azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom starije od 15 godina radi pristupa srednjoškolskom obrazovnom sustavu i sustavu obrazovanja odraslih (»Narodne novine«, br. 100/12.)
9. Odluka o Programu učenja hrvatskoga jezika, povijesti i kulture za azilante i strance pod supsidijarnom zaštitom radi uključivanja u hrvatsko društvo (»Narodne novine«, br. 154/14.)
10. Odluka o troškovima smještaja u Prihvatilištu za tražitelje azila (»Narodne novine«, br. 49/08.).

Članak 97.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o azilu (»Narodne novine«, br. 79/07., 88/10. i 143/13.).

Članak 98.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa:
Zagreb, 12. lipnja 2015.

022-03/19-01/64

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga
sabora
Josip Leko, v. r.